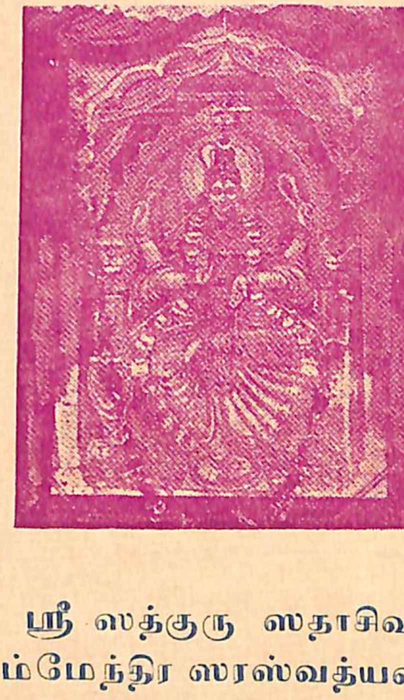
ஸ்ரீ சிவாப்யாம் நம:

தேவீ கீதை

(தேவீ பாகவதம் 7-வது ஸ்கந்தத்தில் உள்ளது)

ஸ்ரீ ஸத்குரு ஸதாசிவ
ப்ரும்மேந்த்ர ஸரஸ்வத்யவதூத
ஸ்வாமிகள் அதிஷ்டானம்

புதுக்கோட்டை

1977

ஸ்ரீ ஸத்குரு

ஸ்ரீ சாந்தானந்த ஸ்வாமிகள்

புதுக்கோட்டை

ஸ்ரீ சிவாப்யாம் நம:

தேவீ கீதை

(தேவீ பாகவதம் -7வது ஸ்கந்தத்தில் உள்ளது.)

அதிஷ்டானம், ஸ்ரீமாதா புவனேச்வரி ஸந்நிதி மஹா
கும்பாபிஷேக ஞாபகார்த்தமாக ஸ்ரீ புவனேச்வரி
சாரிடீஸ் ட்ரஸ்டின் ஆதரவில் வெளியிடப்பட்டது.

தொகுத்து இயற்றியவர் :
தர்மக்ஞ, வித்யாவசஸ்பதி ப்ரம்மஸ்ரீ
மாயூரம் M. ராமநாத தீக்ஷிதர் அவர்கள்.

ஸ்ரீ ஸத்குரு ஸதாசிவ
ப்ரும்மேந்திர ஸரஸ்வத்யவதூத
ஸ்வாமிகள் அதிஷ்டானம்
புதுக்கோட்டை

Rs. 2-00

முதற் பதிப்பு: மார்ச் 1977

அச்சிட்டோர் :
இளங்கோ அச்சுக்கூடம்
114-B, இராயப்பேட்டை ஐரோடு,
மயிலாப்பூர், சென்னை-600 004.

முகவுரை

இந்து மதம் எனப்படும் நமது ஸநாதன மதம் பாரததேசம் தோன்றிய நாள் முதல் துடர்ந்துள்ளது. சாகை உபசாகை புஷ்பம் பழங்களுடன் ஓங்கி வளர்ந்து வரும் பெரிய மரம் தன்னையும் தன் மீது படர்ந்து வளரும் கொடிகளையும் காப்பது போல் பாரதத்தில் எவ்வளவு மதங்கள் தோன்றினலும் அவைகளையும் போஷித்துத் தன்னையும் வளர்த்துவருவது நமது மதம்.

இவ்விதம் வளர உறுதியான ஆணி வேர் போல் உள்ளது வேதம். மறைந்த பொருள் உள்ளது அது, ஆதலால் மறை என்று பெயர் "அறிந்தேற எவருமறியாமறையை" என்று கூறுகிருர் அபிராமபட்டர்.

வேதத்தின் ஸாரம் காயத்ரீ; காயத்ரீயை மட்டும் ஜபித்தாலே ஸர்வ மங்களமும் உண்டாகும் என்று கூறுகிறது வேதம். வேதார்த்தங்களை விளக்க வந்த புராணங்களில் காயத்ரியை விளக்கும் தேவிபாகவதம் மிகச்சிறந்தது என்ருர் சூதபௌராணிகர்.

மேலும் வ்யாஸ பீடத்தில் வியாஸரே அமர்ந்து ஜனமேஜய அரசனுக்குக் கூறியது தேவீபாகவதம்

இது 18000 கிரந்தம் 12 ஸ்கந்தம். 7வது ஸ்கந்தத்தில் அசுரர்களால் மிகவும் துன்புருத்தப்பட்ட தேவர்கள் நாராயணனின் ஆஞ்ஞயினுல்இமாலயம் சென்று அம்பாளை துதித்தனர் அங்குசைத்ரமாதம் சுக்ல நவமி வெள்ளிக் கிழமை மத்தியானம் அம்பாள் ஆவிர்பவித்து. அசுர பயத்தைப் போக்குவதாக அபயமளித்தாள். பிறகு அம்பாளிடம் வேதாந்த தத்துவங்களை உபதேசிக்க வேண்டும் மென்று தேவர்கள் பிரார்த்தித்தார்கள். அதற்கிணங்கி மிகஸூக்ஷ்ம அம்சங்களை சுலபமாகஅறியும்படி பக்தி, வைராக்யம், யோகம், ஞானம் ஞானத்தையடைய உபாயங்களை உபதேசித்து பிறகு விச்வரூபம் காண்பித்தாள். என்ற பொருள் அடங்கியது தேவிகீதை, பகவத்கீதை, ஈச்வரகீதை ப்ரம்மகீதை முதலிய பல நூல்களில் சிறந்ததாக விளங்குவது தேவிகீதை. கீதைகளில் உபதேசிக்கப் பட்டது. ப்ரம்மவித்யை ப்ரம்மவித்யா ரூபிணியான அம்பாளே உபதேசிப்பது தேவிகீதை கேந உபநிஷத்தில் அம்பாள் தோன்றி தேவர்களுக்கு ப்ரம்ம உபதேசம் செய்தாள் என்பது கூறப் பெற்றது தேவீ கீதையைப் படித்து அம்பாளின் அருளுக்கு பாத்ரமாக வேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன்.

நூலாசிரியர்

மாயூரம் ராமனுத தீக்ஷிதர்
21-B-பீமண்ண முதலித் தெரு
மதராஸ்—18
15—3—77

॥ श्री शिवाभ्यां नमः ॥

॥ देवीगीता ॥

श्री देवी भागवत सप्तम स्कन्धान्तर्गता कदाचित् तारकासुरेण भृशंपीडितास्सुराः ब्रह्मणं पुरस्कृत्य वैकुण्ठमगमन्। तान्दृष्ट्वा नारायणः प्राह महदिदं दुःखं समूलं नाशयितुं सैव पराशक्तिस्समर्था, अतः तां नवाहयज्ञ विधानेन समाराधयतेति। तेसुरा हिमालयं गत्वा तथैवाराधयामासुः तदाप्रादुरास भगवती भुवनेश्वरी ॥

अकस्मा च्चैत्रमासीय नवम्यां च भृगोर्दिने ।
प्रादुर्बभूव पुरत स्तन्महः श्रुति बोधितम् ॥ १ ॥
चतुर्दिक्षु चतुर्वेदैः मूर्तिमद्भिरभिष्टुतम् ।
कोटि सूर्यप्रतीकाशं चन्द्र कोटि सुशीतलम् ॥ २ ॥
विद्युत्कोटिसमानाभं अरुणं तत्परंमहः ।
नैवचोर्ध्वं न तिर्यक्च नमध्ये परिमाणवत् ॥ ३ ॥
नचस्त्रीरूपमथवा न पुंरूपमथो भयम् ।
दीप्त्या पिधानं नेत्राणां तेषामासी न्महीपते ॥ ४ ॥
तावत्तदेव स्त्रीरूपेणाऽऽभाद्दिव्यं मनोहरम्।
अतीवरमणीयांगीं कुमारीं नवयौवनाम् ५ ।
कनकाङ्गदकेयूरग्रैवेयक विभूषिताम् ।
अनर्घ्यमणिसंभिन्न गलबन्ध विराजिताम् ॥ ६ ॥
अष्टमीचन्द्रबिम्बाभ ललाटामायत भ्रुवम् ।
रक्तारविन्दनयनां उन्नासांमधुराधराम् ॥ ७ ॥

मल्लिका मालतीमाला केशपाश विराजिताम् ।
काश्मीरबिन्दुनिटिलां नेत्रत्रय विराजिताम् । ८ ॥
पाशांकुशवराभीति चतुर्बाहुं त्रिलोचनाम् ।
रक्तवस्त्रपरीधानां दाडिमीकुसुमप्रभाम् । ९ ॥
अव्याजकरुणामूर्तिं ददृशुः पुरतः सुराः ।
प्रेमाश्रुपूर्णनयनाः तुष्टुवुर्जगदम्बिकाम् १० ॥

देवा ऊचुः

नमोदेव्यै महादेव्यै शिवायैसततं नमः ।
नमः प्रकृत्यै भद्रायै नियताः प्रणताः स्मताम् ॥ ११ ॥
महालक्ष्म्यैच विद्महे सर्वशक्त्यैच धीमहि ।
तन्नोदेवी प्रचोदयात् ॥ १२ ॥
नमः प्रणवरुपायै नमो ह्रींकारमूर्तये ।
नानामन्त्रात्मिकायै ते करुणायै नमो नमः ॥ १३ ॥
इति स्तुता तदा देवैः मणिद्वीपाधिवासिनी ।
प्राहवाचा मधुरया मत्तकोकिल निः स्वना ॥ १४ ॥
वरदाऽहं सदा भक्तकामकल्पद्रुमाऽस्मिच ।
इति प्रेमाकुलां वाणीं श्रुत्वा सन्तुष्टमानसा ॥ १५ ॥

देवा उचुः

नाज्ञातं किं चिदप्यत्र भवत्यास्ति जगत्त्रये ।
सर्वज्ञया सर्वसाक्षि रूपिण्या परमेश्वरि ॥ १६ ॥

तारकेणा सुरेन्द्रेण पीडितः स्मो दिवानिशम् :
शिवाङ्गजात् वधस्तस्य निर्मितो ब्रह्मणाशिवे ॥ १७ ॥
इति तेषां वचः श्रुत्वा प्रो वाच परमेश्वरी।
मम शक्तिस्तु या गौरी भविष्यति हि मालये ॥ १८ ॥
शिवाय सा प्रदेयास्यात् सावः कार्यं विधास्यति ।
हिमालयोऽपि तच्छ्रुत्वाऽत्यनुग्रहकरं वचः ॥ १९ ॥
बाष्पैस्संरुद्धकण्ठाक्षो महाराज्ञीं वचोऽब्रवीत् ।
महत्तरंतंकुरुषे यस्यानुग्रहमिच्छसि ॥ २० ।
नोचेत् क्काहं जडः स्थाणुः क्कत्वं सच्चि तस्वरूपिणी ।
सर्व वेदान्त सिद्ध चत्वद्रूपं ब्रूहि मे तथा २१ ॥
योगंच भक्ति सहितं ज्ञानंचश्रुति सम्मतम् ।
इति तस्यवचः श्रुत्वा प्रसन्नमुखपं कजा ॥ २२ ॥
वक्तुमारभतांबासा रहस्यं श्रुति गूहितम् ।
अहमेवास पूर्वंतु नान्यत्किंचि न्नगाधिप । २३ ॥
अप्रतर्क्यम निर्देश्यं अनौपम्य मनामयम् ।
तस्यकाचित् स्वतस्सिद्धा शक्तिर्मायेतिविश्रुता ॥ २४ ॥
नसतीसा नासतीसानोभयात्मावि रोधतः ।
एतद्विलक्षणाकाचित् वस्तु भूताऽस्तिसर्वदा । २५ ।
पावकस्योष्णतेवेयं उष्णां शो रिवदीधितिः ।
चन्द्रस्य चन्द्रिकेवेयं ममेयं सहजाध्रुवा । २६ ॥
तस्यांकर्माणि जीवानां जीवाः कालाश्चसंचरे ।
अभेदेन निलीनाःस्यु सुषुप्तौव्यवहारवत ॥ २७ ॥

स्वशक्तेश्चसमायोऽगादहं बीजात्मतांगता ।
चैतन्यस्य समायोगात् निर्मित्तत्वंच कथ्यते ।
प्रपंचपरिणामाच्च समवायित्वमुच्यते । २८ ।
केचित्तांतपइत्याहुः तमः केचित्जडंपरे ।
ज्ञानं मायां प्रधानंच प्रकृतिं शक्तिमप्यजाम् । २९ ।
अविद्या मितरेप्राहुः वेदतत्वार्थ चिन्तकाः ।
एवं नानाविधानिस्युः नामानि निगमादिषु । ३० ।
तस्या जडत्वं दृश्यत्वात् ज्ञाननाशात्ततोऽसती ।
चैतन्यस्यनदृश्यत्वं दृश्यत्वें जडमेवतत् ॥ ३१ ॥
स्वप्रकाशंच चैतन्यं न परेण प्रकाशितम् ।
अनवस्थादोषसत्वात् नस्वेनापिप्रकाशितम् ॥ ३२ ।
प्रकाशमानमन्येषां भासकं विद्धिपर्वत ।
अतएवचनित्यत्वं सिद्धसं वित्तनोर्मम । ३३ ॥
संविदोव्यभिचारश्च नानुभूतोऽस्तिकर्हिचित् ।
अनुभूतस्सएवात्र शिष्टः संविद्वपुः पुरा ॥ ३४ ॥
अतएवचनित्यत्वं प्रोक्तं सच्छास्त्रकोविदैः ।
आनन्दरूपताचास्याः परप्रेमास्पदत्वतः ॥ ३५ ॥
मानभूवंहि भूयासमिति प्रेमात्मनिस्थितम् ।
सर्वस्यान्यस्य मिथ्यात्वात् असङ्गत्वं स्फुटं मम ॥ २६ ॥
अपरिच्छिन्नताप्येवं अतएवमतामम ।
तच्चज्ञानं नात्मधर्मो धर्मत्वें जडताऽऽत्मनः ॥ ३७ ॥

ज्ञानस्य जडशेषत्वं नदृष्टं नचसंभवि ।
चिद्धर्मत्वं तथा नास्ति चिताश्चिन्नाहिभिद्यते ॥ ३८ ॥
तस्मादात्मा ज्ञ.नरूप. सुखरूपश्च सर्वदा ।
सत्यः पूर्णोऽप्यसंगश्चद्वैतजालविवर्जिः ॥ ३९ ॥
सपुनः काम कार्मादि युक्तया स्वीयमायया ।
पूर्वानुभूतसंस्कारात्काल कर्म विपाकतः ॥ ४० ॥
अविवेकाच्चतत्वस्य सिसृक्षावान्प्रजायते ।
एतद्वियन्मयाप्रोक्तं ममरूपमलौकिकम् ॥ ४१ ।
सर्व कर्मघनीभूतंइच्छाज्ञान क्रियाश्रयम् ।
ह्रींकारमन्त्रवाच्यंतदादि तत्वं तदुच्यते ॥ ४२ ॥
तस्मादाकाश उत्पन्नः शब्दतन्मात्ररूपकः ।
भवेत्स्पर्शात्मकोवायुःतेजोरूपात्मकं पुनः ॥ ४३ ॥
जलं रसात्मकं पश्चात् ततो गन्धात्मिकाधरा ।
तेभ्योऽभवन्महत्सूत्रं यल्लिंगं परिचक्षते ॥ ४४ ॥
सर्वात्मकं तत्सं प्रोक्तं सूक्ष्म देहोऽयमात्मन !
अव्यक्तं कारणोदेहः सचोक्तः पूर्वमेवहि ॥ ४५ ॥
यस्मिन् जगत्पूर्वरूपं स्थितं लिंगोद्भवो यतः ।
ततः स्थूलानि भूतानि पंचीकरणमार्गतः ॥ ४६ ॥
पंचसंख्यानि जायन्ते तत्प्रकारस्त्वथोच्यते ।
पूर्वोक्तानिच भूतानि प्रत्येकं विभजेद्द्विधा ॥ ४७ ॥
एकैकंभागमेकस्य चतुर्धाविभजेद्गिरे ।
स्वस्वेतरद्वितीयांशे योजनात्पंचपंचते ॥ ४८ ॥

तत्कार्यंचविराड्देहः स्थूलदेहोऽयमात्मनः ।
पंचभूतस्थसत्वांशैः श्रोत्रादीनां समुद्भवः ॥ ४९ ॥
ज्ञानेन्द्रियाणांराजेन्द्र प्रत्येकंमिलितैस्तुतैः ।
अन्तः करणमेकंन्यात् वृत्तिभेदाच्चतुर्विधम् ॥ ५० ॥
तेषांरजोंशैः जातानि क्रमात्कर्मेन्द्रियाणिच ।
प्रत्येकं, मिलितैस्तैस्तु प्राणोभवतिपंचधा ॥ ५१ ।
ज्ञानेन्द्रियाणि पंचैवपंच कर्मेन्द्रियाणिच ।
प्राणादिपंचकंचैव धियाच सहितं मनः ५२ ॥
एतत्सूक्ष्मंशरीरंस्यात् ममलिंगंयदुच्यते ।
तत्रयाप्रकृतिः प्रोक्ता साराजन् द्विविधास्मृता ॥ ५३ ॥
सत्वात्मिकातुमायास्यात् अविद्यागुणमिश्रिता ।
स्वाश्रंय यातुसंरक्षेत्सा मायेतिनिगद्यते ॥ ५४ ॥
तस्यां यत्प्रतिबिम्बंस्यात् बिम्बभूतस्यचेशितुः
स ईश्वरस्समाख्यातः स्वाश्रयज्ञानवान् परः ॥ ५५ ॥
सर्वज्ञः सर्वकर्ताच सर्वानुग्रह कारक ।
अविद्यायां तु यत्किंचित्प्रतिबिम्बं न गाधिप ॥ ५६ ॥
तदेव जीवसंज्ञस्यात् सर्वदुःखाश्रयं पुनः ।
द्वयोरपीहसंप्रोक्तं देहत्रयमविद्यया ॥ ५७ ॥
देहत्रयाभिमानाच्चाप्य भून्नामत्रयं पुनः ।
प्राज्ञस्तुकारणात्मास्यात् सूक्ष्मदेहीतुतैजसः ॥ ५८ ॥
स्थूलदेहीतुविश्वाख्यस्त्रिविधः परिकीर्तितः ।
एवमीशोऽपि संप्रोक्तः ईशसूत्रविराट्पदैः ॥ ५९ ॥

प्रथमोव्यष्टिरूपस्तु समष्टथात्मापरः स्मृतः ।
सहिसंनेश्वरस्साक्षात् जीवानुग्रह काम्यया ॥ ६० ॥
करोतिविविधविश्वं नानाभोगाश्रयं पुनः ।
मच्छक्ति प्रेरितोनित्यं मयिराजन् प्रकल्पितः ॥ ६१ ॥
मन्मायाशक्ति संङ्क्लुप्तं जगत्सर्वंचराचरम् ।
साऽपिमत्तः पृथङ्मायानास्त्येव परमार्थतः ॥ ६२ ॥
व्यवहारदशासेयं विद्यामायेतिविश्रुता ।
तत्वदृष्टथातु नास्त्येव तत्वमेवास्ति केवलम् ॥ ६३ ॥
साऽहंसर्व जगत्सृष्ट्वातदन्तः प्रविशाम्यहम् ।
मायाकर्मादिसहिता गिरेप्राणपुरस्सरा ॥ ६४ ॥
लोकान्तरगतिर्नोचेत् कथंस्यादितिहेतुना ।
यथा यथाभवन्त्येवमायाभेदास्तथातथा ॥ ६५ ॥
उपाधिभेदाद्भिन्नाऽहं घटाकाशादयोयथा ।
उच्चनीचादिवस्तूनि भासयन्भास्करस्सदा ॥ ६६ ॥
नदुष्यतितथैवाहं दोषैर्लिप्ताकदाऽपिन ।
मयाबुद्ध्यादिकर्तृत्व मध्यस्यैवापरेजनाः
वदन्तिचाऽऽत्माकर्तेति विमूढानसुबुद्धयः ॥ ६७ ॥
जीवेश्वरविभागश्च कल्पितोमाययैवतु ॥ ६८ ॥
घटाकाशमहाकाशविभागः कल्पितोयथा ।
तथैवकल्पितोभेदो जीवात्मपरमात्मनोः ॥ ६९ ॥
तथाजीवबहुत्वं च माययैवनचस्वतः ।
देहेन्द्रियादिसंघात वासना भेदभेदिता ॥ ७० ॥

अविद्या जीवभेदस्यहेतुर्नान्यः प्रकीर्तितः ।
माया सापरमेशस्य हेतुर्नान्यः कदाचन ॥ ७१ ॥
मयिसर्वमिदं प्रोतमोतंच धरणीधर ।
ईश्वरोऽहं च सूत्रात्मा विराडात्माऽहमस्मिच ॥ ७२ ॥
ब्रह्माऽहं विष्णुरुद्रौ च गौरीब्राह्मीच वैष्णवी ।
सूर्योऽहं तारकाश्चाहं तारकेशस्तथास्म्यहम् । ७३ ॥
पशुपक्षिस्वरूपाऽहं चण्डालोऽहं च तस्करः ।
स्त्रीपुन्नपुंसकाकारोप्यमेव न संशयः ७४ ॥
यच्च किंचित्क्वचिद्वस्तु दृश्यते श्रूयतेपि वा ।
अन्तर्बहिश्चतत्सर्वं व्याप्याहं सर्वदास्थिता ॥ ७५ ॥
न तदस्ति मया त्यक्तं वस्तु किंचिच्चराचरम् ।
यद्यस्ति चेत्तच्छून्यं स्याद्वन्ध्यापुत्रोपममं हितत् ॥ ७६ ॥
रज्जुर्यथा सर्पमाला भेदैरेकापि भाति हि ।
तथैवेशादिरूपेण भाम्यहं नात्र संशयः ॥ ७७ ॥
अधिष्ठानातिरेकेण कल्पितं तन्न भासते ।
तस्मान्मत्सत्तयैवैतत्सतावन्नान्य-धाभवेत् ॥ ७८ ॥

हिमालय उवाच

यथा वदसि वेवेशि समष्ट्यात्मवपुस्त्विदम् ।
तथैव दृष्टुमिच्छामि यदि देवि कृपा मयि ॥ ७९ ॥
इति तस्य वचः श्रुत्वा सर्वेदेवास्सविष्णवः ।
ननन्दुर्मुदितात्मानः पूजयन्तश्च तद्वचः ॥ ८० ॥

अथदेवमतं ज्ञात्वा भक्तकामदुधाशिवा
अदर्शयन्निजंरूपं भक्तकामप्रपूरिणी ॥ १८ ॥
अपश्यंस्तेमहादेव्या विराड्रूप परात्परम् ।
द्यौर्मस्तकं भवेदस्यचन्द्रसूर्यौचचक्षुषी ॥ ८२ ॥
दिशः श्रोत्रे वचो वेदाः प्राणोवायुः प्रकीर्तितः ।
विश्वंहृदयमित्याहुः पृथिवी जघनं स्मृतम् ॥ ८३ ॥
न भस्तलं नाभिसरो ज्योतिश्चक्रमुरः स्थलम् ।
महर्लोकस्तु ग्रीवास्यात् जनो लोको मुखंस्मृतम् ॥ ८४ ॥
तपो लोको रराटिस्तु सत्यलोकादधः स्थितः ।
इन्द्रादयो बाहवः स्युः शब्दः श्रोत्रं महेशितुः ॥ ८५ ॥
नासत्यदस्रौ नासेस्तो गन्धोघ्राणं स्मृतोबुधैः ।
मुखमग्निस्समाख्यातो दिवारात्रीचपक्ष्मणी ॥ ८६ ॥
ब्रह्मस्थानंभ्रूविजृंभोप्यापस्तालुः प्रकीर्तितः ।
रसोजिह्वा समाख्याता यमोदंष्टाः प्रकीर्तिताः ॥ ८७ ॥
दन्ताः स्नेहकलायस्य हासोमाया प्रकीर्तिता ।
सर्गस्त्वपांगमोक्षः स्यात् व्रीडोर्ध्वोष्ठो महेशितुः ८८ ।
लोभः स्यादधरोऽष्ठोस्याधर्मभागस्तुपृष्ठः ।
प्रज्ञापतिश्चमेढ्रंस्यात् यः स्रष्टाजगतीतले ॥ ८९ ॥
कुक्षिः समुद्रागिरयोऽस्थीनिदेव्या महेशितुः ।
नद्योनाडयस्समाख्याता वृक्षाः केशा प्रकीर्तिताः । ९० ।
कौमारयौवनजरावयोऽस्य गतिरुत्तमा ।
विज्ञानशक्तिस्तु हरी रुद्रोऽन्तः करणंस्मृतम् ॥ ९१ ॥

अश्वादिजातयस्सर्वाः श्रोणीदेशेस्थिताविभोः ।
अतलादिमहालोकाः कट्यधो भागतांगताः ।। ९२ ।।

एतादृशं महारूपं ददृशुः सुरपुंगवाः ।
ज्वालामालासहस्राढ्यं लेलिहानं च जिह्वया ॥ ९३ ॥

दंष्टाकटकटारावं वमन्तं वह्निमक्षिभिः ।
नानायुधधरं वीरं ब्रह्मक्षत्रौदनं चयत् ।। ९४ ।।

सहस्त्रशीर्षनयनं सहस्रचरणं तथा ।
कोटिसूर्यप्रतीकाशं विद्युत्कोटिसमप्रभम् ॥ ९५ ।

ददृशुस्तेसुराः सर्वे हाहाकारं चचक्रिरे ।
स्मरणंचगतंतेषां जगदंयवेमित्यपि । ९६ ॥

विकम्पमानहृदयाः मूर्च्छामापुर्दुरत्ययाम् ।
अथतेयेस्थिता वेदाश्चतुर्दिक्षुमहाविभोः ।: ९७ ॥

बोधयामासुरत्युग्रंमूर्च्छातोमूर्च्छितान्सुरान् ।
अथतंधैर्यमालम्ब्य लब्ध्वा च श्रुतिमुत्तमाम् ॥ ९८ ॥

प्रेमाश्रुपूर्णनयनाः रुद्धकष्ठास्तुनिर्जराः
बाष्पद्गदयावाचा स्तोतुंसमुपचक्रिरे । ९९ ॥

देवा ऊचुः

अपाराधं क्षमस्वांवपाहि दीनांस्त्वदुद्भवान् ।
कोपं संहरदेवेशि सभयारूपदर्शनात् ॥ १०० ।

नमस्ते भुवनेऽशानि नमस्ते प्रणवात्मिके।
सर्ववेदान्तसंसिद्धे नमोह्रींकारमूर्तये ॥ १०१ ॥
यस्मादग्निः समुत्पन्नो यस्मात्सूर्यश्चचन्द्रमाः ।
यस्मादोषधयः सर्वाः तस्मै सर्वात्मने नमः ।। १०२ ।
यस्माच्चदेवाः संभूताः साध्याः पक्षिणएवच ।
पशवश्चमनुष्याश्च तस्मैसर्वात्मने नमः ॥ १०३ ॥
नमः पुरस्तात्पृष्ठेच नमस्ते पार्श्वयेर्द्वयोः ।
अधऊर्ध्वं चतुर्दिक्षु मातर्भूयो नमोनमः ॥ १०४ ॥
उपसंहरदेवेशि रूपमेतदलौकिकम् ।
तदेवदर्शयाऽस्माक रूपं सुन्दरसुन्दरम् ॥ १०५ ॥
इति भीतान्सुरान्दृष्ट्वा जगदम्बाकृपार्णवा ।
संहृत्यरूपं घोरं तद्दर्शयामास सुन्दरम् । १०६ ।

श्रीदेव्युवाच

क्वयूयं मन्दभाग्यावै क्वेदंरूपं महाद्भुतम्।
तथापिभक्तवात्सल्या दीदृशं दर्शितं मया ।। १०७ ॥
न वेदाध्ययनैर्योगै र्नदानैस्तपसेज्यया ।
रू पंद्रष्टुमिदं शक्यं केवलं मत्कृपांविना । १०८ ॥
प्रकृतं श्रृणुराजेन्द्र परमात्माऽत्रजीवताम् ।
उपाधियोगात्संप्राप्तः कर्तृत्वादिकमप्युत ।' १०९ ॥
घटीयन्त्रवदेतस्य न विरामः कदाऽपिहि ।
अज्ञानमेवमूलंस्यात् ततः कामः क्रियास्ततः ।।

तस्मादज्ञाननाशाय यतेतनियतं नरः ।
एतद्विजन्म साफल्य यदज्ञानस्यनाशनम् ॥ १११ ॥

अज्ञाननाशने शक्ता विद्यैवतुपटीयसी ।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन ज्ञानं संपादयेन्नरः ॥ ११२ ॥

कुर्वन्नेवेह कर्माणीत्यतः कर्माण्यवश्यकम् ।
सहायतां व्रजेत्कर्म ज्ञानस्य हितकारित्व ॥ ११३ ॥

यौगपद्यं न संभाव्यं विरोधात्तु ततस्तयोः ।
तमः प्रकाशयो यद्वद्यौगपद्यं न संभवि ॥ ११४ ॥

तस्मात्सर्वाणि कर्माणि वैदिकानि महामते ।
चित्तशुद्ध्यन्तमेवस्युः तानिकुर्यात्प्रयत्नतः ॥ ११५ ॥

शमोदमस्तितिक्षाच वैराग्यं सत्वसंभवः ।
तावत्पर्यन्तमेवस्युः कर्माणि न ततः परम् ॥ ११६ ॥

वेदान्त श्रवणंकुर्यात् नित्यमेवमतन्द्रितः ।
तत्वमस्यादिवाक्यस्य नित्यमर्थं विचारयेत् ॥ ११७ ॥

तत्वमस्यादिवाक्यं तु जीवब्रह्मैक्यबोधकम्
ऐक्ये ज्ञातेनिर्भयस्तु मद्रूपोहिप्रजायते ॥ ११८ ॥

पदार्थावगतिः पूर्वं वाक्यार्थावगतिस्ततः ।
तत्पदस्यच वाच्यार्थो गिरेऽहं परिकीर्तितः ॥ ११९ ॥

त्वं पदस्य च वाच्यार्थो जीवएव न संशयः ।
उभयोरैक्यमसिना पदेनप्रोच्यते बुधैः ॥ १२० ॥

वाच्यार्थयोर्विरूद्धत्वादैक्यं नैवघटेतह ।
लक्षणाऽतः प्रकर्तव्य। तत्वमोः श्रुतिसंस्थयोः ॥ १२१ ॥

चिन्मात्रं तु तयोर्लक्ष्यं तयोरैक्यस्य संभवः ।
तयोरैक्यं तथाज्ञात्वा स्वाभेदेनाऽद्वयो भवेत् ॥

देवदत्तः स एवायमितिवल्लक्षणास्मृता ।
स्थूलादि देहरहितो ब्रह्मसंपद्यतेनरः १२३ ॥

पंचकोशपरित्यागे ब्रह्मपुच्छं हि लभ्यते ।
नेति नेतीत्यादिवाक्यैः ममरूपं यदुच्यते ॥ १२४ ॥

न जायते म्रियते तत्कदाचिन्नाऽयं भूत्वानबभूवकश्चित् ।
अजोनित्यः शाश्ववोऽयं पुराणो न हन्यते हन्यमानेशरोरे

आत्मानं रथिनं विद्धि शरीरंरथमेवतु ।
बुद्धिंतु सारथिं विद्धि मनःप्रग्रहमेवच ॥ १२६ ॥

इन्द्रियाणिहयानाहुः विषयांस्तेषुगोरान् ।
आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्मनीषिणः ॥ १२७ ॥

विज्ञनासारथियर्स्तु मनः प्रग्रहवान्नरः ।
सोऽध्वनः पारमाप्नोतिमदीयं यत्पपरं पदम् । १२८ ॥

इत्थं श्रुत्याच मत्याच निश्चित्याऽऽत्मानमात्मना ।
भावयेन्मामात्मरूपां निदिध्यासनतोऽपिच ॥ १२९ ॥

योगवृत्तेः पुरास्त्वस्मिन्भावयेदक्षरत्रयम् ।
देवीप्रणवसञ्ज्ञस्य ध्यानार्थमन्त्रवाच्ययोः ॥ १३० ॥

हकारः स्थूलदेहः स्याद्रकारः सूक्ष्मदेहकः ।
ईकारः कारणात्माऽसौ ह्रींकारोऽहंतुरीयकम् १३१ ॥
एवंसमष्टिदेहेऽपि ज्ञात्वा बीजत्रयंक्रमात् ।
समष्टिव्यष्टयोरेकत्वं भावयेन्मतिमान्नरः । १३२ ॥

ततोध्यायेन्निलीनाक्षो देवींमां जगदीश्वरीम् ।
भक्त्यानिर्व्याजया युक्तो गुहायां निस्वनेस्थले ॥ १३३ ॥

हकारंविश्वमात्मानं रकारेप्रविलापयेत् ।
रकारंतैजसंदेवं ईकारे प्रविलापयेत् ॥ १६४ ॥

ईकारं प्राज्ञमात्मानं ह्रींकारे प्रविलापयेत् ।
वाच्यवाचकताहीनं द्वैतभावविवर्जितम् ॥ १३६ ॥

अखण्डं सच्चिदानन्दं भावयेत्तच्छिखान्तरे ।
इतिध्यानेन मां राजन्साक्षाकृत्य नरोत्तमः ॥ १३६ ॥

योगंवदमहेशानि साङ्गंसंवित्प्रदायकम् ।
कृतेन येन योग्योऽहं भवेयं तत्वदर्शने ॥

श्रीदव्युवाच

नयोगो नभसः पृष्ठे नभूमौनरसातले
ऐक्यं जीवात्मनोराहु योगं योगविशारदाः ॥ १३८ ॥

तत्प्रत्यूहाः षडाख्याता योगविघ्नकरानघ ।
कामक्रोधौ लोभमोहौ मदमात्सर्य संज्ञकौ । १३९ ॥
योगाङ्गैरेवभित्वातान्योगिनोयोगमाप्नुयुः ॥ १४० ॥

यमनियमासन प्राणायामौ ततः परम् ।
प्रत्याहारं धारणाख्यं ध्यानं सार्धं समाधिना ॥ १४१ ॥
अष्टाङ्गान्याहुरेतानि योगिनां योगसाधने ।
इत्यादि योगयुक्तात्मा ध्यायेन्मां ब्रह्मरूपिणीम् ।१४२।
भक्तया निर्व्याजयाराजन् आसने समुपस्थित ।
धनुर्गृहीत्वौपनिषदं महास्त्रं शरंह्युपासानिशितं दधीत
आयम्यतद्भावगतेन चेतसा लक्ष्यं तदेवाऽक्षरं सौम्यविद्धि ॥
प्रणवो धनुः शरो ह्यात्मा ब्रह्मतल्लक्ष्यमुच्यते ।
अप्रमत्तेन वेद्धव्यं शरवन्तमयो भवेत् । १४४ ।
भिद्य तेहृदयग्रन्थिः च्छिद्यन्ते सर्वसंशयाः ।
क्षीयन्ते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टेपरावरें । १४५ ।
न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्रतारकं नेमा विद्युतो भान्ति
कुतोऽयमग्निः ।
तमेव भान्तमनुभाति सर्वं तस्य भासा सर्वमिदं विभाति ॥
ब्रह्मैवेदममृतं पुरस्ताद् ब्रह्म पश्चाद्दक्षिणोतश्चोत्तरेण ।
अधश्चोर्ध्वं च प्रसृतं ब्रह्मैवेदं विश्वं वरिष्ठम् ॥ १४७ ॥
एतादृगनुभवो यस्य स कृतार्थो नरोत्तमः
ब्रह्मभूतः प्रसन्नात्मा नशोचतिनकांक्षति ॥ १४८ ॥
नाहं तीर्थे न कैलासे वैकुण्ठेवा न कर्हिचित् ।
वसामि किंतु मज्जानिहृदयांभोजमध्यमे ॥ १४९ ॥
मत्पूजा कोटिफलदं सकृन्मज्ज्ञानिनोऽर्चनम् ।
कुलंपवित्रं तस्यास्ति जननीकृतकृत्यका ॥ १५० ॥

विश्वं भरा पुण्यवती चिल्लयो यस्य चेतसः ।
ब्रह्मज्ञानं तु यत्पृष्टं त्वया पर्वतसत्तम ।। १५१ ।।
कथिंततन्मया सर्वं नाऽतो वक्तव्यमस्ति हि ।
इदं ज्येष्ठाय पुत्राय भक्तियुक्ताय शीलिने ।। १५२ ।।
शिष्याय च यथोक्ताय वक्तव्यं नाऽन्यथा क्वचित् ।
योनोपदिष्टा विद्येयं स एव परमेश्वरः ।। १२३
स्वीयां भक्तिं वदस्वांब येन ज्ञानं सुखेन हि ।
जायते मनुजस्यास्य मध्यमस्याविरागिणः ।। १५४ ।।

देव्युवाच

मार्गास्त्रयो मे विख्याता मोक्षप्राप्तौ नगाधिप ।
कर्मयोगोज्ञानयोगो भक्तियोगश्च सत्तम १५५ ।।
गुणभेदान्मनुष्याणां सा भक्तिस्त्रिविधामता ।
परपीडां समुद्दिश्य दम्भं कृत्वा पुरस्सरम् । १५६ ।
मात्सर्यक्रोधयुक्तोयः तस्य भक्तिस्तु तामसी ।
परपीडादिरहितः स्वकल्याणार्थमेवच १५७ ।।
नित्यं सकामो हृदये यशोर्थीभोगलोलुपः ।
तस्य भक्तिस्समाख्याता नगाधिप तु राजसी ।। १५८ ।।
परमेशार्पणं कर्म पापसंक्षालनाय वै ।
वेदोक्तत्वादवश्यं तु कर्तव्यं तु मयाऽनिशम् ।। ९५९ ।।
इतिनिश्चित बुद्धिस्तु भेदबुद्धिमुपाश्रितः ।
करोति प्रीतये कर्म भक्तिस्सा न ग सात्विकी ।। १६० ।।

परभक्तेः प्रापिकेयं भेदबुद्ध्यवलंबनात् ।
पूर्वप्रोक्ते ह्युभे भक्तीनपरप्रापिकेमते ।
अधुनापरभक्तितु प्रोच्यमानांविबोधमे ॥ १६२ ॥
मद्गुणश्रवणंनित्यं मम नामानुकीर्तनम् ।
कल्याणगुणरत्नानां आकरायां मयिस्थिरम् ॥ १६३ ॥
चेतसो वर्तनं चैव तैलधारासमंसदा ।
सामीप्य सार्ष्टि सायुज्य सालोक्यनां न चैषणा ॥ १६४ ॥
मत्सेवातोऽधिकं किंचित् नैव जानाति कर्हिचित् ।
परानुरक्तथामामेव चिन्तयेद्योह्यतन्द्रितः ॥ १६५ ॥
स्वाभेदेनैवमांनित्यं जानाति न विभेदतः ।
मद्रूपत्वेन जीवानांचिन्तनं कुरुतेतुयः ॥ १६६ ॥
यथा स्वस्यात्मनि प्रीतिः तथैवचपरात्मनि ।
चैतन्यस्य समानत्वात् नभेदंकुरुतेतुयः ॥ १६७ ॥
सर्वत्रवर्तमानांमां सर्वरूपांच सर्वदा ।
नमतेयजतेचैवाप्याचण्डालान्तमीश्वर ॥ १६८ ॥
नकुत्रापिद्रोहबुद्धिं कुरुते भेदवर्जनात् ।
मत्स्थानदर्शनेश्रद्धा मद्भक्तदर्शनेतथा । १६९ ।
मच्छास्त्रश्रवणे श्रद्धा मन्त्रतन्त्रादिषुप्रभो
मयिप्रेमाकुलमतिः रोमाञ्चित तनुस्सदा ॥ १७० ॥

2

प्रेमाश्रुकलपूर्णाक्षः कण्ठगद्गदनिस्वनः ।
अनन्येनैवभावेन पूजयोद्योनगाधिप ॥ १७१ ॥

मामीश्वरीं जगद्योनिं सर्वकारणकारणम् ।
व्रतानिममदिव्यानि नित्यनैमित्तिकान्यपि ॥ १८२ ॥

नित्यं यः कुरुते भक्त्या वित्तशाठ्यविवर्जितः ।
मदुत्सवदिदृक्षाच मदुत्सव कृतिस्तथा ॥ १७३ ॥

जायते यस्यानियतं स्वभावादेव भूधर ।
उच्चैर्गायंश्च नामानि ममैवखलुनृत्यति ॥ १७४ ॥

अहंकारादिरहितो देहतादात्म्य वर्जितः ।
प्रारब्धेनयथा यच्च क्रियतेतत्तथाभवेत् ॥ १७५ ॥

न मेचिन्तास्ति तत्रापि देहसंरक्षणादिषु ।
इति भक्तिस्तुयाप्रोक्ता परभ क्तिस्तु सास्मृता ।१७६ ।

यस्यां देव्यतिरिक्तंतु नकिंचिदपि भाव्यते ।
इत्थं जातापराभक्तिर्यस्य भूधरतत्वतः
तदैवतस्य चिन्मात्रे मद्रूपेविलयोभवेत् ॥ १७७ ॥

भक्तेस्तुयापराकाष्ठा सैवज्ञानं प्रकीर्तितम् ।
वैराग्यस्यच च सीमा सा ज्ञानेतदुभयं यतः ॥ ९८९ ॥

भक्तौकृतायां यस्यापि प्रारब्धवशतोनग ।
न जायतेमम ज्ञानं मणिद्वीपं सगच्छति
तत्रगत्वाऽखिलान्भोगान् अनिच्छन्नपिचर्च्छति॥१८०॥

तदन्ते मम चिद्रूपज्ञानं सम्यक् भवेन्नग ।
तेन मुक्तः सदैवस्यात् ज्ञानान्मुक्तिर्नचान्यथा ॥ १८१ ॥

इहैवयस्य ज्ञानंस्यात् हृद्गतप्रत्यगात्मनः ।
मम संवित्परतनोः तस्य प्राणात्रजन्तिन ॥ १८२ ॥

ब्रह्मैवसंस्तदाप्नोति वह्मैवब्रह्मवेदयः ।
कण्ठचामीकर सममज्ञानात्तु तिरोहितम् ॥ १८३ ॥

ज्ञानादज्ञान नाशेन लब्धमेवहि लभ्यते ।
विदिताविदितादन्यत् नगोत्तम वपुर्मय ॥ १८४ ॥

यथाऽदर्शेतथाऽत्मनि यथा जलेतथापितृलोके
छयातपौ यथास्वच्छौ विविक्तौतद्वदेहि ॥ १८५ ॥

मम लोके भवेज्ज्ञानं द्वैतभावविवर्जितम् ।
यस्तु वैराग्यवानेव ज्ञानहीनो म्रियेतचेत् ॥ १८६ ॥

ब्रह्मलोके वसेन्नित्यं यावत्कल्पं ततः परम् ।
शुचीनां श्रीमतां गेहे भवेत्तस्य जनिः पुनः ॥ १८७ ॥

करोति साधनं पश्चात्ततो ज्ञानं हि जायते ।
अनेकजन्मभी राजन् ज्ञानं स्यान्नैक जन्मना ॥ १८८ ॥

ततस्सर्वप्रयत्नेन ज्ञानार्थं यत्नमाश्रयेत् ।
नो चेन्महाविनाशः स्यात् जन्मैतद्दुर्लभं पुनः ॥ १८९ ॥

तत्रापि प्रथमेवर्णे वेदप्राप्तिश्च दुर्लभा ॥ १९० ॥

तथोत्तम गुरुप्राप्तिः सर्वमेवात्रदुर्लभम् ।
तथेन्द्रियाणां पटुता संस्कृतत्वं तनोस्तथा ॥ १९१ ॥
अनेक जन्मपुण्यैस्तु मोक्षेच्छा जायते ततः ।
साधनेसफलेत्येवं जायमानेऽपियो नरः ॥ १९२ ॥
ज्ञानार्थं नैव यतते तस्यजन्मनिरर्थकम् ।
तस्माद्राजन् यथाशक्त्या ज्ञाना र्थं यत्नमाश्रयेत् ॥१९३॥
पदे पदेऽश्वमेधस्य फलमाप्नोति निश्चितम् ॥ १९४ ॥
घृतमिवपयसि निगूढं भूते भूते वसतिविज्ञानम् ।
सततंमन्ययितव्यं मनसामन्थान भूतेन ॥ १९५ ॥
ज्ञानं लब्ध्वा कृतार्थः स्यात् इति वेदान्त डिण्डिमः ।
सर्वमुक्त समासेन किं भूयः श्रोतु मिच्छति । १९६ ॥
सर्वं दृश्यं मम स्थानं सर्वे कालात्रतात्मकाः ।
उत्सवास्सर्वकालेषु यतोऽहं सर्वरूपिणी ॥ १९७ ॥
इदं तुगीता शास्त्रं मे नाशिष्यायवदेत् क्वचित् ।
ना भक्ताय प्रदातव्यं न धूर्तायचदुर्हृदे ॥ १९८ ॥
श्राद्धकाले पठेदेतद्ब्राह्मणानां समीपतः ।
तृप्तास्तत्पितरस्सर्वे प्रयान्तिपरमं पदम् १९९ ।
गीतारहस्य भूतेयं गोपनीया प्रयत्नतः ।
सर्वमुक्तं समासेन यत्पृष्टं तत्त्वयाऽनघ ॥ २०० ॥

॥ इति देवी गीता समाप्ता ॥

ஸ்ரீ சிவாப்யாம் நம:

தேவீ கீதை

(தேவீ பாகவதம் 7-வது ஸ்கந்தத்தில் உள்ளது)

[ஒரு சமயம் தாரகன் முதலிய அசுரர்களால் துன்புறுத்தப்பட்ட தேவர்கள் ப்ரும்மாவை முன்னிட்டு வைகுண்டம் சென்றனர். அவர்களிடம் ஸ்ரீமந் நாராயணன் ஆதிபராசக்தியை நவாஹயக்ஞம் செய்து வழிபடுங்கள். உங்கள் கஷ்டத்தை அடியோடு நீக்கி விடுவாள். இதைச் செய்ய அவளால் தான் முடியும் என்று கூறினர். இதைக் கேட்ட தேவர்கள் இமாலயம் சென்று வழிபட்டனர். அப்பொழுது ஸ்ரீபராசக்தி தோன்றுகிருள்.]

அகஸ்மாத்சைத்ரமாஸீய நவம்யாம் ப்ருகோர்திநே,
ப்ராதுர்பபூவபுரதஸ்தந்மஹ: ச்ருதிபோதிதம். 1

சதுர்திக்ஷு சதுர்வேதை: மூர்த்திமத்பிரபிஷ்டுதம்,
கோடிஸூர்யப்ரதீகாசம், சந்த்ரகோடிஸுசீதளம். 2

வித்யுத்கோடி ஸமாநாபம் அருணம் தத்பரம் மஹ:,
நைவசோர்த்வம் நதிர்யக்ச்ச நமத்யே பரிமாணவத்

நசஸ்த்ரீரூபமதவா நபும் ரூபம்தோபயம்,
தீப்த்யாபிதாநம் நேத்ராணும்,
தேஷாமாஸீந் மஹீபதே. 4

தாவத்ததேவஸ்த்ரீரூபேணு பாத்திவ்யம்
மநோஹரம்,
அதீவரமணீயாங்கீம் குமாரீம் நவயௌவநாம். 5

கநகாங்கதகேயூரக்ரைவேயக விபூஷிதாம்,
அநர்க்கமணிஸம்பிந்ந களபந்த விராஜிதாம். 6

அஷ்டமீசந்த்ரபிம்பாப லலாடாமாயதப்ருவம்,
ரக்தாரவிந்த நயநாம் உந்நாஸாம் மதுராதராம். 7

மல்லிகாமாலதீமாலா கேசபாசவிராஜிதாம்,
காச்மீரபிந்துநிடிலாம் நேத்ரத்ரயவிலாஸிநீம். 8

பாசாங்குசவராபீதி சதுர்பாஹூம் த்ரிலோசநாம்,
ரக்தவஸ்த்ரபரீதாநாம் தாடிமீகுஸுமப்ரபாம். 9

ப்ரஸாதஸுமுகீமம்பாம் மந்தஸ்மிதமுகாம் புஜாம்,
அவ்யாஜகருணாமூர்த்திம் தத்ருசு: புரத: ஸுரா:. 10

(தேவா ஊசு:)

நமோதேவ்யை மஹாதேவ்யை
சிவாயைஸததம் நம:
நம: ப்ருக்ருத்யை பத்ராயை நியதா:
ப்ரணதாஸ் மதாம். 11

மஹாலக்ஷ்மியை சவித்மஹேஸர்வசக்த்யை
சதீமஹி,
தந்நோதேவீ ப்ரசோதயாத். 12

நம:ப்ரணவரூபாயை நமோ ஹ்ரீங்கார மூர்த்தயே,
நாநாமந்த்ராத்மிகாயைதே, கருணாயை நமோநம:.13

இதிஸ்துதாததாதேவை: மணித்வீபாதிவாஸிநீ,
ப்ராஹவாசாமதுரயா, மத்தகோகிலநிஸ்வநா. 14

வரதா஽ஹம்ஸதாபக்தகாமகல்பத்ருமா஽ஸ்மிச,
இதிப்ரேமாகுலாம் வாணீம் ச்ருத்வாஸந்
துஷ்டமாநஸா:. 15

தேவா ஊசு :

நா஽ஞ்ஞாதம் கிஞ்சிதப்யத்ர பவத்யா஽ஸ்தி
ஜகத்ரயே,
ஸர்வஞ்ஞயா ஸர்வஸாக்ஷி ரூபிண்யாபரமேச்வரி

தாரகேணாஸுரேந்த்ரேண பீடிதா:
ஸ்மோதிவாநிசம்,
சிவாங்கஜாத்வதஸ்தஸ்ய, நிர்தோ
ப்ரும்மஞசிவே. 17

இதிதேஷாம்வச: ச்ருத்வா ப்ரோவாச பரமேச்வரீ,
மமசக்திஸ்துயா கௌரீ பவிஷ்யதி ஹிமாலயே,
சிவாயஸாப்ரதேயாஸ்யாத் ஸாவ:
கார்யம் விதாஸ்யதி. 18

ஹிமாலயோ஽பி தச்ச்ருத்வா஽த்யநுக்ரஹ கரம்வச:,
பாஷ்பை: ஸம்ருத்தகண்டாக்ஷோ மஹாராஞ்ஞீம்
வசோ஽ப்ரவீத் 19

மஹத்தரம் தம்குருஷேருயஸ்யாநுக்ரஹ மிச்சஸி,
நோசேத்க்வாஹம் ஜட:ஸ்தாணு.க்வத்வம் ஸச்சித்
ஸ்வரூபிணீ. 20

ஸர்வவேதாந்த ஸித்தம் த்வத்ரூபம் ப்ருஹிமேததா,
யோகம்ச பக்திஸஹிதம், ஞாநம்ச ச்ருதிஸம்மதம்

இதி தஸ்யவச: ச்ருத்வா ப்ரஸந்நமுகபங்கஜா,
வக்துமாரபதா஽ம்பாஸா ரஹஸ்யம் ச்ருதிகூஹிதம்.

அஹமேவா஽ஸபூர்வந்து நாந்யத்கிஞ்சித்நகாதிப,
அப்ரதர்க்யமநிர்தேச்யம் அநௌபம்யமநாமயம். 23

தஸ்ய காசித்ஸவதஸ்ஸித்தா சக்திர்மாயேதி
விச்ருதா,
நஸதீஸா நாஸதீஸா நோபயாத்மாவிரோததः. 24

ஏதத்விலக்ஷணகாசித்வஸ்து பூதா஽ஸ்திஸர்வதா,
பாவகஸ்யோஷ்ணதேவேயம் உஷ்ணம்சோரிவ
தீதிதிः. 25

சந்த்ரஸ்ய சந்திரிகேவேயம் மமேயம்ஸஹஜாத்ருவா
தஸ்யாம் கர்மாணி ஜீவாநாம் ஜீவாः காலாச்ச
ஸஞ்சரே

அபேதேநவிலீநாः ஸ்யு:ஸுஷுப்தப்ள வ்யவ
ஹாரவத்,
ஸ்வசக்தேச்ச ஸமாயோகாத் அஹம் பீஜாத்மதாம்
கதா. 27

சைதந்யஸ்ய ஸமாயோகாத் நிமித்தத்வம்சகத்யதே.
ப்ரபஞ்சபரிணமாச்ச ஸமவாயித்வ முச்யதே. 28

கேசித்தாம் தப இத்யாஹு: தமः கேசித் ஜடம்பரே
ஞாநம் மாயாம் ப்ரதாநம்ச ப்ருக்ருதிம்
சக்திமப்யஜாம். 29

அவித்யா மிதரே ப்ராஹு: வேததத்வார்த்த
சிந்தகா:
ஏவம் நாநாவிதாநிஸ்யு: நாமாநி நிகமாதிஷு. 30

தஸ்யா ஜடத்வம் த்ருச்யத்வாத், ஞாநநாசாத்
ததோ஽ஸ்தீ
சைதந்யஸ்ய நத்ருச்ய த்வம் த்ருச்யத்வே
ஜடமேவதத். 31

ஸ்வப்ரகாசம் சசைதந்யம் நபரேண ப்ரகாசிதம்,
அநவஸ்த்தாதோஷஸத்வாத் நஸ்வே நாபி
ப்ரகாசிம: 32

ப்ரகாசமாந மங்யேஷாம் பாஸகம் வித்திபர்வத
அதஏவச நித்யத்வம் ஸித்தஸம்வித்தநோர் மம. 33

ஸம்விதோ வ்யபிசாரச்ச நாநுபூதோऽஸ்திகர்ஹிசித்
அநுபூத: ஸ ஏவாத்ர சிஷ்ட: ஸம்வித்வபு: புரா 34

அதஏவச நித்யத்வம் ப்ரோக்தம் ஸச்சாஸ்த்ர
கோவிதை

ஆநந்தரூபதாசாஸ்யா: பரப்ரேமாஸ்பதத்வத: 35

மாநபூவம்ஹி பூயாஸமிதி ப்ரேமாத்மநிஸ்திதம்,
ஸர்வஸ்யாऽந்யஸ்ய மித்யாத்வாத் அஸங்கத்வம்
ஸ்புடம் மம. 36

அபரிச்சிந்நதாப்யேவம் அதஏவமதா மம,
தச்சஞாநம்நாऽऽத்மதர்மோ தர்மத்வே ஜடதாऽऽத்மந:

ஞாநஸ்ய ஜடசேஷத்வம் நத்ருஷ்டம் ந ச ஸம்பவி.
சித்தர்மத்வம் ததாநாஸ்தி, சிதஸ்சிந்நஹிபித்யதே.

தஸ்மாதாத்மாஞாநரூப: ஸுகரூபஸ்ச்ச ஸர்வதா,
ஸத்ய: பூர்ஞோऽப்ய ஸங்கஸ்ச்ச,
த்வைதஜாலவிவர்ஜித: 39

ஸ புந: காமகர்மாதியுக்தயா ஸ்வீயமாயயா,
பூர்வாநுபூதஸம்ஸ்காராத், காலகர்மவிபாகத:. 40

அவிவேகாச்ச தத்வஸ்ய, ஸிஸ்ருக்ஷா
வாங்ப்ரஜாயதே,

ஏதத்தி, யங்மயாப்ரோக்தம் மம ரூபமலளகிகம்,

ஸர்வகர்மகநீபூதம், இச்சாஞானக்ரியாச்ரயம்,
ஹ்ரீங்காரமந்த்ரவாச்யம் தத், ஆதிதத்வம்
ததுச்யதே. 42

தஸ்மாதாகாச உத்பந்ந: சப்ததந்மாத்ரரூபக:,
பவேத்ஸ்பர்சாத்மகோவாயு:
தேஜோரூபாத்மகம் புந:. 43

ஜலம் ரஸாத்மகம் பச்சாத்ததோகந்தாத்மிகாதரா,
தேப்யோऽபவந்மஹத்ஸூத்ரம்
யல்லிங்கம்பரிசக்ஷதே. 44

ஸர்வாத்மகம் தத்ஸம்ப்ரோக்தம், ஸூக்ஷ்மதே
ஹோऽயமாத்மந:,
காரண
அவ்யக்தம் கணேதேஹ; ஸசோக்த:
பூர்வமேவஹி:. 45

யஸ்மிந்ஜகத்பீஜரூபம், ஸ்திதம் லிங்கோத்
பவோயத',
தத: ஸ்தூலாநி பூதாநி, பஞ்சீகரணமார்கத:. 46

பஞ்சஸங்க்யாநிஜாயந்தே தத்ப்ரகாரஸ்த்வ
தோச்யதே,
பூர்வோக்தாநிச பூதாநி ப்ரத்யேகம்
விபஜேத் த்விதா. 47

ஏகைகம்பாகமேகஸ்ய சதுர்த்தாவிபஜேத்கிரே,
ஸ்வஸ்வேதரத்விதீயாம்சே, யோஜநாத் பஞ்ச
பஞ்சதே. 48

தத்கார்யம்ச விராட்தேஹ: ஸ்தூலதேஹோய
மாத்மந:,
பஞ்சபூதஸ்த ஸத்வாம்சை:, ச்ரோத்ராதீநாம்
ஸமுத்பவ: 49

ஞாநேந்திரியாணும் ராஜேந்த்ர ப்ரத்யேகம்
மிளிதைஸ்துதை:,

அந்த:கரணமேகம்ஸ்யாத் வ்ருத்திபேதாத்
சதுர்விதம். 50

தேஷாம்ரஜோம்சை: ஜாதாநிக்ரமாத்
கர்மேந்த்ரியாணிச
ப்ரத்யேகம், மிளிதைஸ்தைஸ்து, ப்ராஞோபவதி
பஞ்சதா. 51

ஞாநேந்த்ரியாணி பஞ்சைவ பஞ்சகர்மேந்த்ரி
யாணிச,
ப்ராணாதிபஞ்சகம்சைவ, தியாசஸம்ஹிதம் மந:. 52

ஏதத்ஸூக்ஷ்ம சரீரம் ஸ்யாந் மமலிங்கம்
யதுச்சயதே,
தத்ரயா ப்ரக்ருதி: ப்ரோக்தா ஸாராஜந்த்விவிதா
ஸ்ம்ருதா. 53

ஸத்வாத்மிகா து மாயாஸ்யா தவித்யா
குணமிச்ரிதா,
ஸ்வாச்ர்யம் யாதுஸம் ரக்ஷேத், ஸாமாயேதி
நிகத்யதே 54

தஸ்யாம் யத்ப்ரதிபிம்பம்ஸ்யாத், பிம்பபூதஸ்ய
சேசிது:,
ஸ ஈச்வர: ஸமாக்யாத: ஸ்வாச்ரயஞாநவாந் பர:.55

ஸர்வஞ: ஸர்வகர்தாச, ஸர்வாநுக்ரஹகாரக:,
அவித்யாயாம்து யத்கிஞ்சித், ப்ரதிபிம்பம்
நகாதிப. 56

தேதேவஜீவஸம்ஞம் ஸ்யாத், ஸர்வதுக்காச்ரயம் புந:,
ப்ராஞ்ஞஸ்து காரணாத்மாஸ்யாத், ஸூக்ஷ்ம
தேஹீதுதைஜஸ:. 85

ஸ்தூலதேஹி து விச்வாக்ய: த்ரிவித: பரிகீர்த்தித:,
ஏவமீசோऽபி ஸம்ப்ரோக்த:, ஈசஸூத்ர
விராட்பதை:. 59

ப்ரதமோவ்யஷ்டிரூபஸ்து, ஸமஷ்ட்யாத்மாபர:
ஸ்ம்ருத:,
ஸஹிஸர்வேச்வர: ஸாக்ஷாத், ஜீவாநுக்ரஹ
காம்யயா. 60

கரோதி விவிதம் விச்வம், நாநாபோகாச்ரயம் புந:,
மச்சக்தி ப்ரேரிதோநித்யம், மயிராஜந் ப்ரகல்பித:.
51

மந்மாயாசக்தி ஸங்க்லுப்தம், ஜகத்ஸர்வம்
சராசரம்,
ஸாऽபிமத்த: ப்ருதங்மாயா, நாஸ்த்யேவ
பரமார்த்தத:. 62

வ்யவஹாரத்ருசாஸேயம், வித்யாமாயேதி
விச்ருதா,
தத்வத்ருஷ்ட்யா து நாஸ்த்யேவ, தத்வமேவாஸ்தி
கேவலம். 63

ஸாऽஹம் ஸர்வம் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்வா, ததந்த:
ப்ரவிசாம்யஹம்,
மாயாகர்மாதிஸஹிதா கிரேப்ராணபுரஸ்ஸரா. 64
லோகாந்தர கதிர்நோசேத்,
கதம்ஸ்யாதிதிஹேதுநா,
யதாயதாபவந்த்யேவ, மாயாபேதாஸ்ததாததா. 65

உபாதிபேதாத் பிந்நாஹம், கடாகாசா தயோயதா,
உச்ச நீசாதி வஸ்தூநி, பாஸயந்பாஸ்கர: ஸதா. 66

நதுஷ்யதி ததைவாஹம், தோஷை: லிப்தாகதாபிந,
மயிபுத்யாதிகர்த்ருத்வம், அத்யஸ்யைவாऽ
பரேஜநா:. 67

வதந்திசாத்மாகர்தேதி, விமூடா: நஸுபுத்தய:,
ஜீவேச்வரவிபாகச்ச, கல்பிதோமாயயைவது. 68

கடாகாசமஹாகாச, விபாக: கல்பிதோயதா,
ததாஜீவபஹுத்வம்ச மாயயைவ நசஸ்வத:. 69

தேஹேந்த்ரியாதி ஸங்காதவ ஸநாபேதபேதிதா,
அவித்யா ஜீவபேதஸ்ய' ஹேதுர்நாந்ய:
ப்ரகீர்த்தித:. 70

மயிஸர்வமிதம் ப்ரோதமோதம் சதரணீதர,
ஈச்வரோऽஹம்சஸூத்ராத்மா, விராடாத்மாऽ
ஹமஸ்மிச. 71

ப்ரும்மாऽஹம் விஷ்ணுருத்ரௌச, கௌரீ ப்ராம்மீச
வைஷ்ணவீ,
ஸூர்யோऽஹம் தாரகச்சாऽஹம் தாரகேசஸ்
ததாஸ்ம்யஹம். 72

பசுபக்ஷிஸ்வரூபாஹம், சாண்டாளோऽஹம்ச
தஸ்கர:,
வ்யாதோऽஹம் க்ரூரகர்மாऽஹம், ஸத்கர்மாஹம்
மஹாஜந: 73

ஸ்த்ரீபுந்நபும்ஸகாகாரோऽப்யஹமேவ ந ஸம்சய:,
யச்ச கிஞ்சித் க்வசித்வஸ்து, த்ருச்யதேச்
ரூயதேऽபிவா. 74

நததஸ்தி மயாத்யக்தம், வஸ்துகிஞ்சித்சராசரம்,
யத்யஸ்திசேத்தச்சூன்யம் ஸ்யாத் வந்த்யா
புத்ரோபமம்ஹிதத். 75

ரஜ்ஜுர்யதாஸர்ப்பமாலா, பேதைரேகா விபாதிஹி,
ததைவேசாதிருபேண, பாம்யஹும் நாத்ரஸம் சய:,
அதிஷ்டாநாதிரேகேண, கல்பிதம் தந்நபாஸதே,
தஸ்மாந்மத்ஸத்தயைவைதத், ஸத்தாவாந்
நாந்யதாபவேத். 77

ஹிமாலய உவாச

யதாவதஸிதேவேசி, ஸமஷ்ட்யாத்மவபுஸ்த்விதம்,
ததைவத்ருஷ்டுமிச்சாமி யதிதேவிக்ருபாமயி. 78

வ்யாஸ உவாச

இதி தயஸ்வச: ச்ருத்வா, ஸர்வேதேவா:
ஸவிஷ்ணவ:,
நநந்து முதிதாத்மாந: பூஜயந்தச்ச தத்வத:. 79
அததேவமதம் ஜாத்வா, பக்தகாமதுகாசிவா,
அதர்சயந்நிஜம்ரூபம், பக்தகாமப்பூரிணீ. 80
அபச்யந்ஸ்தே மஹாதேவ்யாவிராட்ரூபம்
பராத்பரம்,
த்யௌர்மஸ்தகம் பவேத்யஸ்ய, சந்த்ரஸூர்யௌச
சக்ஷுஷீ. 81
திச: ச்ரோத்ரேவசோவேதா:, ப்ராணோவாயு:
ப்ரகீர்த்தித:,
விச்வம் ஹ்ருதயமித்யாஹு:, ப்ருதிவீஜக
மம்ஸ்ருதம். 82
நப: ஸ்தலம் நாபிஸரோஜ்யோதிச்சக்ரமுர: ஸ்தலம்,
மஹர்லோகஸ்து க்ரீவாஸ்யாத்ஜநோ லோகோ
முகம்ஸ்ம்ருதம். 83

தபோலோ கோரராடிஸ்து, ஸத்யலோகாதத:
ஸ்தித:,
இந்த்ராதயோபாஹவ: ஸ்யு:சப்த: ச்ரோத்ரம்
மஹேசிது:. 84
நாஸத்ய தஸ்ரௌநாஸேஸ்த:, கந்தோக்ராணம்
ஸ்ம்ருதோபுதை:,
முகமக்நி: ஸமாக்யாதோ, திவாராத்ரீச பக்ஷ்மணீ.
ப்ரும்மஸ்தா நம்ப்ருவிஜ்ரும்பே பாபி, ஆபஸ்தாளு:
ப்ரகீர்த்ததி தா:,
ரஸோஜிஹ்வாஸமாக்யாதா, யமோதம்ஷ்ட்ரா:
ப்ரகீர்த்திதா:. 86
தந்தா: ஸ்நேஹகலாயஸ்ய, ஹாஸோமாயா
ப்ரகீர்த்திதா, 87
ஸர்க்கஸ்த்வபாங்கமோக்ஷ: ஸ்யாத் வ்ரீடோர்த்
வோஷ்டோமஹேசிது:,
லோப ஸ்யாதத ரோஷ்டோ஽ஸ்யா தர்மமார்க்கஸ்து
ப்ருஷ்டபூ:. 88
ப்ரஜாபதிச்சமேட்ரம்ஸ்யாத், யஸ்:ரஷ்டா
ஜகதீதலே,
குக்ஷி ஸமுத்ரா கிரயோ஽ஸ்தீநி தேவ்யா
மஹேசிது: 89
நத்யோ நாட்ய: ஸமாக்யாதாவ்ருக்ஷா: கேசா:
ப்ரகீர்த்திதா:,
கௌமாரயௌவநஜரா, வயோ஽ஸ்ய கதிருத்தமா.
வலாஹகாஸ்து கேசா: ஸ்யு: ஸந்த்யேதே
வாஸஸீவிபோ:,
ராஜந்ஸ்ரீஜகதம்பாயா: சந்த்ரமாஸ்து மந: ஸ்ம்ருத:.

விஞ்ஞாந சக்திதுஸ்ஹரீ, ருத்ரோந்த: கரணம்
ஸ்ம்ருதம்,
அச்வாதி ஜாதய: ஸர்வா: ச்ரோணி தேசே
ஸ்திதாவிபோ:. 92

அதலாதி மஹாலோகா:, கட்யதோபாகதாம் கதா:
ஏதாத்ருசம் மஹாரூபம், தத்ருசு: ஸுரபுங்கவா:.

ஜ்வாலாமாலா ஸஹஸ்ராட்யம், லேலிஹாநம் ச
ஜிஹ்வயா,
தம்ஷ்ட்ரா கடகடாராவம், வமந்தம் வஹ்நிமக்ஷிபி:,
94

நாநாயுததரம் வீரம், ப்ரும்மக்ஷத்ரளதனம் சயத்,
ஸஹஸ்ரசீர்ஷநயநம், ஸஹஸ்ர சரணம் ததா. 95

கோடிஸூர்யப்ரதீகாசம், வித்யுத்கோடி ஸமப்ரபம்,
தத்ருசுஸ்தேஸுரா: ஸர்வே, ஹாஹாகாரம்ச
சக்ரிரே. 96

விகம்பமாநஹ்ருதயா: மூர்ச்சாமாபு: துரத்யயாம்,
அததேயேஸ்திதாவேதா: சதுர்திக்ஷு மஹா
விபோ:. 97

போதயாமாஸு: அத்யுக்ரம் மூர்ச்சாதோமூர்ச்சிதாந்
ஸுரான்,
அததேதைர்யமாலம்ப்ய லப்த்வாசஸ்ம்ருதி
முத்தமாம். 98

ப்ரேமாச்ருபூர்ண நயநா: ருத்தகண்டாஸ்து
நிர்ஜரா:
பாஷ்பகத் கதயாவாசா ஸ்தோதும் ஸமுபசக்ரிரே.
99

தேவா ஊசு:

அபராதம்க்ஷமஸ்வாம்ப பாஹிதீநாந்த்வ துத்பவாந்,
கோபம்ஸம்ஹரதேவேசி ஸ்பயாரூப தர்சநாத். 100

நமஸ்தேபுவனேசாநி! நமஸ்தேப்ரணவாத்மிகே,
ஸர்வவேதாந்த ஸம்ஸித்தே நமோஹ்ரீங்கார
மூர்த்தயே. 101

யஸ்மாதக்நி: ஸமுத்பந்நோ யஸ்மாத்ஸூர்யச்ச
சந்த்ரமா:,
யஸ்மாதோஷதய: ஸர்வா: தஸ்மை ஸர்வாத்மநே
நம:. 102

யஸ்மாச்சதேவா: ஸம்பூதா: ஸாத்யா:
பக்ஷிண ஏவச,
பசவச்சமநுஷ்யாச்ச, தஸ்மைஸர்வாத்மநே நம:.

நம:புரஸ்தாத்ப்ருஷ்டேச, நமஸ்தேபார்ச்வ
யோர்த்வயோ:,
அதஊர்த்வம்சதுர்திக்ஷு, மாதர்பூயோ நமோநம:.

உபஸம்ஹரதேவேசி! ரூபமேததலௌகிகம்.
ததேவதர்சயாஸ்மாகம் ரூபம் ஸுந்தர ஸுந்தரம்.

இதிபீதான்ஸுராந்த்ருஷ்ட்வா ஜகதம்பாக்ரு
பார்ணவா,
ஸம்ஹ்ருத்யரூபம்கோரம் தத் தர்சயாமாஸ
ஸுந்தரம். 106

ஸ்ரீ தேவ்யுவாச

க்வயூயம் மந்தபாக்யாவை க்வேதம் ரூபம்
மஹாத்புதம்,
தர்பிபக்தவாத்ஸல்யாத், ஈத்ருசம் தர்சிதம்மயா.

நவேதாத்யயனை: யோகை:நதானை: தபஸேஜ்யயா,
ரூபம்த்ருஷ்டுமிதம் சக்யம் கேவலம் மத்க்ருபாம்
விநா. 108

ப்ருக்ருதம் ச்ருணுராஜேந்த்ர பரமாத்மாऽத்ர
ஜீவதாம்,
உபாதியோ காத்ஸம்ப்ராப்த: கர்த்ருத்வாதி
கமப்யுத. 109

கஷயந்த்ரவதே தஸ்ய, ந விராம: கதாऽபிஹி,
அஞ்ஞாநமேவ மூலம் ஸ்யாத் தத: காம:
க்ரியாஸ்தத:. 110

தஸ்மாதஞ்ஞா நநாசாய யதேத நியதம்நர:,
ஏதத்திஜத்மஸாபல்யம், யதஞ்ஞாநஸ்யநாசநம். 111

அஞ்ஞாநநாசநேசக்தா, வித்யைவதுபஷயஸீ,
தஸ்மாத்ஸர்வப்ரயத் நேநஞாநம் ஸம்பாதயேந்நர:

குர்வந்நேவேஹகர்மாணீதி, அத: கர்மாப்ய வச்யகம்
ஸஹாயதாம் வ்ரஜேத்கர்ம, ஞாநயஸ் ஹிதகாரிச.

யௌகபுத்யம் நஸம்பாவ்யம் விரோதாத்து
ததஸ்தயோ:
தம: ப்ரகாசயோ: யத்வத் யௌகபத்யம் நஸம்பவி'

தஸ்மாத்ஸர்வாணி கர்மாணி வைதிகாநி
மஹாமதே,
சித்தசுத்யந்தமேவஸ்யு:, தாநிகுர்யாத் ப்ரயத்நத:.

சமோதமஸ்திதிக்ஷாச, வைராக்யம் ஸத்வஸம்பவ:,
தாவத்பர்யந்தமேவயு:, கர்மாணிநததஸ் பரம். 116

வேதாந்தச்ரவணம் குர்யாத், நித்யமேவமதந்த்ரித:,
தத்வமஸ்யாதி வாக்யஸ்ய, நித்யமர்த்தம்
விசாரயேத். 117

தத்வமஸ்யாதி வாக்யந்து ஜீவப்ரும்மைக்ய
போதகம்,
ஐக்யேஞாதே நிர்பயஸ்து, மத்ரூபோஹி
ப்ரஜாயதே. 118

பதார்த்தாவகதி: பூர்வம்வாக்யார்த் தாவகதிஸ்தத:
தத்பதஸ்யச வாச்யார்த்தோ, கிரேஸஹம்
பரிகீர்த்தத:. 119

த்வம்பதஸ்ய ச வாச்யார்த்தோ, ஜீவஏவநஸம்சய:,
உபயோரைக்யமஸிநா பதேந ப்ரோச்யதே புதை:. ,

வாச்யார்த்தயோர்விருத்தத்வாத், ஐக்யம்
நைவகடேதஹி
லக்ஷணாஸத: ப்ரகர்த்தவ்யா தத்வமோ:
ச்ருதிஸம்ஸ்தயோ:. 121

சின்மாத்ரம் துதயோர்லக்ஷ்யம், தயோரைக்யஸ்
யஸம்பவ ,
தயோரைக்யம் ததாஞாத்வா ஸ்வாபேதேநாஸ
த்வயோபவேத். 122

தேவதத்த: ஸஏவாயமிதி வல்லக்ஷணாஸ்ம்ருதா,
ஸ்தூலாதிதேஹரஹிதோ ப்ரும்மஸம்பத்யதேநர:.

பஞ்சகோசபரித்யாகே ப்ரும்மபுச்சம் ஹிலப்யதே,
நேதிநேதீத்யாதிவாக்யை: மமரூபம்ய துச்யதே. 124

நஜாயதே ம்ரியதேதத்கதாசிந்நாயம்பூத்வா
நபபூவகஸ்சித்,

அஜோநித்ய: சாச்வதோऽயம்புராணோ நஹந்யதே
ஹந்யமாநேசரீரே. 125

ஆத்மாநம்ரதிநம்வித்தி சரீரம் ரதமேவது,
புத்திந்துஸாரதிம்வித்தி மந: ப்ரக்ரஹமேவச. 126

இந்த்ரியாணி ஹயாநாஹு: விஷயாந்ஸ்தேஷு
கோசராந்,
ஆத்மேந்த்ரியமநோயுக்தம் போக்தேத்யாஹுர்ம
நீஷிண:. 127

விஞ்ஞாநஸாரதிர்யஸ்து மந: ப்ரக்ரஹவாந்நர:,
ஸோத்வ ந: பாரமாப்நோதி மதீயம்யத்பரம்பதம்.

இத்தம் ச்ருத்யா சமத்யாச நிச்சித்யாத்மாநமாத்மநா,
பாவயேந்மாமாத்மரூபாம் நிதித்யாஸநதோபிச. 129

யோகவ்ருத்தே:புராஸ்வஸ்மிந்,பாவயே தக்ஷரத்ரயம்
தேவீப்ரணவஸம்ஞஸ்ய த்யாநார்த்தம்
மந்த்ரவாச்யயோ:. 130

ஹகார:ஸ்தூலதேஹஸ்யாத்ரகார:ஸூக்ஷ்மதேஹக
ஈகார:காரணாத்மாஸள ஹ்ரீங்காரோऽஹம்துரீயக:

ஏவம் ஸமஷ்டிதேஹேऽபி ஞாத்வா
பீஜத்ரயம் க்ரமாத்,
ஸமஷ்டிவ்யஷ்ட்யோரேகத்வம்,
பாவயேந்மதிமாந்நர:. 132

ததோத்யாயேந்நிலீநாசேஷா தேவீம்மாம்ஜகதீச்வரீம்
பக்த்யாநிர்வ்யாஜயாயுக்தோ,குஹாயாம்
நிஸ்வநேஸ்தலே:. 133

ஹகாரம் விச்வமாத்மாநம் ரகாரேப்ரவிலாபயேத்,
ரகாரம்தைஜஸம்தேவம் ஈகாரேப்ரவிலாபயேத்.

ஈகாரம்ப்ராஞ்ஞமாத்மாநம்
ஹ்ரீங்காரேப்ரவிலாபயேத்:
வாச்யவாசகதா ஹிநம்.த்வைதபாவ விவர்ஜிதம்:.
அக:ண்டம் ஸச்சிதாநந்தம் பாவயேத்தச்சிகாந்தரே,
இதி த்யாநேநமாம்ராஜந்
ஸாக்ஷாத் க்ருத்யநரோத்தம:. 136

யோகம்வதமஹேசாநி ஸாங்கம்
ஸம்வித்ப்ரதாயகம்,
க்ருதேந யேநயோக்யோ:ஹம். பவேயம்
தத்வதர்சநே.

தேவீ உவாச

நயோகோநபஸ:ப்ருஷ்டேநபூமௌநரஸாதலே,
ஐக்யம்ஜீவாத்மநோராஹு:யோகம் யோகவிசாரதா:
தத்ப்ரத்யூஹா:ஷடாக்யாதா யோகவிக்நகராநக,
காமக்ரோதௌ லோபமோஹௌ
மதமாத்ஸர்யஸம்ஞகௌ. 139

யோகாங்கைரேவபித்வாதாந்,
யோகிநோயோகமாப்நுயு:,
யமநியமமாஸந ப்ராணாயாமௌ தத: பரம்,
ப்ரத்யாஹாரம் தாரணக்யம் த்யாநம்
ஸார்த்தம்ஸமாதிநா. 141

அஷ்டாங்காந்யாஹுரேதாநி யோகிநாம்
யோகஸாதநே,
இத்யாதியோகயுக்தாத்மா த்யாயேந்மாம்
ப்ரும்மரூபிணீம் 142

பக்த்யாநிர்வ்யா ஜயா ராஜந், ஆஸநேஸ முபஸ்தித:,
தனுர்க்ருஹீத்வௌபநிஷதம்மஹாஸ்த்ரம்
சரம்ஹ்யுபாஸாநிசிதம் ஸந்ததீத,
ஆயம்ய தத்பாவகதேநசேதஸாலக்ஷ்யம்
ததேவாக்ஷரம் ஸௌம்யவித்தி. 143

ப்ரணவோ தனுச்சரோஹ்யாத்மா,
ப்ரும்மதல்லக்ஷ்யமுச்யதே,
அப்ரமத்தேநவேத்தவ்யம்,
சரவத்தன்மயோபவேத். 144

பித்யதே ஹ்ருதயக்ரந்தி:சித்யந்தேஸர்வஸம் சயா ,
க்ஷீயந்தேசாஸ்யகர்மாணி
தஸ்மிந்த்ருஷ்டே பராவரே. 145

நதத்ரஸூர்யோபாதி நசந்த்ரதாரகம்நேமாவித்யு
தோபாந்திகுதோயமக்னி:,
தமேவபாந்தமனுபாதிஸர்வம் தஸ்யபாஸா
ஸர்வமிதம்விபாதி.

ப்ரும்மைவேதம ம்ருதம் புரஸ்தாத் ப்ரும்மபச்சாத்
ப்ரம்மதக்ஷிணச்சோத்தரேண•
அதச்சோர்த்வம்ச ப்ரஸ்ருதம் ப்ரம்மைவேதம்
விச்வம் வரிஷ்டம். 147

ஏதாத்ருகனுபவோயஸ்ய ஸக்ருதார்த்தோ
நரோத்தம:,
ப்ரும்மபூத: ப்ரஸன்னாத்மா, நசோசதிநகாங்க்ஷதி.

நாஹம்தீர்தேந கைலாஸே வைகுண்டேவாநகர்
ஹிசித்
வஸாமிகிந்து மத்ஜானி ஹ்ருதயாம் போஜமத்யமே.

மத்பூஜாகோடிபலதம் ஸக்ருந்மத்ஞானினோர்ச்சனம்
குலம்பவித்ரம் தஸ்யாஸ்தி, ஜனனீக்ருதக்ருத்யகா.
விச்வம் பரா புண்யவதீ, சில்லயோயஸ்யசேதஸ:,
ப்ரும்மஞானந்துயத்ப்ருஷ்டம் த்வயாபர்வத
ஸத்தம. 151

கதிதம்தன்மயாஸர்வம் நாதோவக்தவ்யமஸ்திஹி
இதம் ஜ்யேஷ்டாய புத்ராய பக்தியுக்தாய சீலிணே.
சிஷ்யாயசயதோக்தாய வக்தவ்யம்நாந்யதாக்வசித்,
யேநோபதிஷ்டாவித்யேயம், ஸஏவபரமேச்வர:.
ஸ்வீயாம் பக்திம் வத ஸ்வாம்பயோஙஞாஙம்
ஸ்⁼கேஙஹி,
ஜாயதேமநுஜஸ்யாஸ்ய மத்யம ஸ்யாவிராகிண:.

தேவி உவாச

மார்க்கா ஸ்த்ரயோமேவிக்யாதா: மோக்ஷப்ராப்தௌ
நகாதிப,
கர்மயோகோஞாநயோகோ பக்தியோகச்ச ஸத்தம.
குணபேதாந்மநுஷ்யாணும் ஸாபக்திஸ்த்ரி
விதாமதா,
பரபீடாம் ஸமுத்திச்ய தம்பம் க்ருத்வா புர: ஸ்ஸரம்.
மாத்ஸர்யக்ரோதயுக்தோய: தஸ்யபக்திஸ்து
தாமஸீ,
பரபீடாதிரஹித: ஸ்வகல்யாணர்த்தமேவ ச. 157
நித்யம்ஸகா மோஹ்ருதயே யசோர்த்தோ
போகலோலுப:,
தஸ்யபக்தி: ஸமாக்யாதா நகாதிபது ராஜஸீ. 158

பரமேச்வரார்ப்பணம் கர்ம பாபஸம்க்ஷாள நாயச,
வேதோக்தத்வாத்தவச்யம் தத்கர்த்தவ்யம்
து மயாऽநிசம். 159

இதி நிச்சிதபுத்திஸ்து பேதபுத்திமுபாச்ரித:,
கரோதிப்ரீதயேகர்ம பக்தி: ஸா நகஸாத்விகீ. 160

பரபக்தே:ப்ராபிகேயம். பேதபுத்யவலம்பநாத் 161

பூர்வப்ரோக்தேஹ்யுபே பக்தீ, நபரப்ராபிகேமதே,
அதுநாபரபக்திம்து, ப்ரோச்யமாநாம் நிபோதமே:.

மத்குணச்ரவணம் நித்யம் மமநாமாநு கீர்த்தநம்,
கல்யாணகுணரத்நாநாம் ஆகராயாம் மயிஸ்திரம்.

சேதஸோவர்த்தநம் சைவதைலதாராஸமம் ஸதா,
ஸாமீப்யஸார்ஷ்டிஸாயுஜ்ய ஸாலோக்யாநாம்
ந சைஷணு. 164

மத்ஸேவாऽதோऽதிகம் கிஞ்சிந்நைவ
ஜாநாதிகர்ஹிசித்,
பராநுரக்த்யாமாமேவ சிந்தயேத்யோஹ்ய
தந்த்ரித:. 165

ஸ்வாபேதேநைவமாம்நித்யம்
ஜாநாதிநவிபேதத:,
மத்ரூபத்வேநஜீவாநாம் சிந்தனம் குருதேதுய:. 166

யதா ஸ்வஸ்யாத்மநி ப்ரீதி:, ததைவசபராத்மநி,
சைதன்யஸ்ய ஸமாநத்வாத் ந பேதம்குருதேதுய:.

ஸர்வத்ரவர்த்தமாநாயாம் ஸர்வரூபாம்சஸர்வதா,
நமதேயஜதே சைவாபி ஆசண்டாளாந்தமீச்வர.

நகுத்ராபி த்ரோஹ புத்திம் குருதேபே தவர்ஜ்நாத்,
மத்ஸ்தாநதர்சநே ச்ரத்தா மத்பக்த
தர்சநேததா. 169

மச்சாஸ்த்ரச்ரவணேச்ரத்தா மந்த்ரதந்த்ராதிஷு
ப்ரபோ,
மயிப்ரேமாகுலமதீ ரோமாஞ்சித தநு: ஸதா. 170

ப்ரேமாச்ருஜலபூர்ணாக்ஷ: கண்டகத்கதநிஸ்வந:,
அநந்யேநைவபாவேந பூஜயேத்யோநகாதிப. 171

மாமீச்வரீம் ஜகத்யோநிம் ஸர்வகாரணகாரணம்,
வ்ரதாநிமம திவ்யாநி நித்யநைமித்திகான்யபி. 172

நித்யம்ய: குருதேபக்த்யா, வித்தசாட்யவிவர்ஜித,
மதுத்ஸவதித்ருக்ஷாச மதுத்ஸவ க்ருதிஸ்ததா. 173

ஜாயதே யஸ்யநியதம் ஸ்வபாவாதேவபூதர,
உச்சைர்காயம்ச்ச, நாமாநிமமைவ கலுந்ருத்யதி,

அஹங்காராதிரஹிதோ, தேஹ தாதாத்ம்யவர்ஜித:
ப்ராரப்தேந யதாயச்ச க்ரியதே தத்ததாபவேத்.

நமேசிந்தா஽ஸ்தி தத்ராபி தேஹஸம்ரக்ஷணாதிஷு
இதி பக்திஸ்து யாப்ரோக்தா பரபக்திஸ்து
ஸாஸ்ம்ருதா.

யஸ்யாம் தேவ்யதிரிக்தந்து நகிஞ்சிதபி பாவ்யதே,
இத்தம் ஜாதாபராபக்தி: யஸ்யபூதரதத்வத:. 177

ததைவதஸ்யசிந்மாத்ரே மத்ரூபேவிலயோபவேத்,
பக்தேஸ்து யா பராகாஷ்டா ஸைவஞ்ஞாநம்
ப்ரகீர்த்திதம். 178

வைராக்யஸ்ய சஸீமா ஸா ஞாநேதது பயம் யத:,
பக்தௌக்ருதாயாம் யஸ்யாபி ப்ராரப்தவசதோநக.

ந ஜாயதே மம ஞாநம் மணித்வீபம் ஸகச்சதி,
தத்ரகத்வாsகிலாந் போகான், அநிச்சந்நபி
சர்ச்சதி. 180

த தந்தே மம சித்ரூபஞாநம் ஸம்யக்பவேந்நக,
தேநமுக்த: ஸதைவஸ்யாத், ஞாநாந்முக்திர்
நசாந்யதா. 181

இஹைவயஸ்யஞா நம்ஸ்யாத் ஹ்ருத்கத
ப்ரத்யகாத்மந:
மம ஸம்வித்பரதநோஸ்தஸ்ய ப்ராணு வ்ரஜந்தி ந.

ப்ரும்மைவஸம்ஸ்ததாப்நோதி; ப்ரும்மைவப்ரும்ம
வேதய:,
கண்டசாமீகரஸமமஞாநாத்து திரோஹிதம். 183

ஞாநாதஞானநாசேந லப்தமேவஹி லப்யதே,
விதிதாவிதிதாதந்யத் ந கோத்தம வபுர் மம. 184

யதாதர்சேததாத்மநி யதாஜலே ததாபித்ருலோகே,
சாயா தபௌய தாஸ்வச்சௌ விவிக்தௌதத்வ
தேவஹி. 185

மம லோகே பவேத்ஞானம் த்வைதபாவ
விவர்ஜிதம்,
யஸ்துவைராக்ய வாநேவ ஞானஹீநோம்
ரியேதசேத். 186

ப்ரும்மலோகேவஸேங்நித்யம் யாவத்கல்பம் தத:
பரம்,
சுசீனும் ஸ்ரீமதாம் கேஹே பவேத்தஸ்யஜநி: புந:.
கரோதிஸாதனம் பச்சாத் ததோ ஞானம்
ஹிஜாயதே,
அனேகஜன்மபீரஜங் ஞானம் ஸ்யாத்நை கஜன்மநி.
ததஸ்ஸர்வப்ரயத்நேந ஞானார்த்தம் யத்ன
மாச்ரயேத்,
நோசேத்மஹாங்விநாச ஸ்யாத் ஜன்மைதத்துர்லபம்
புன:. 189

தத்ராபி ப்ரதமேவர்ணேவேதப்ராப்திச்சதுர்லபா,
சமாதிஷட்க ஸம்பத்தி: யோக ஸித்திஸ்ததை வச.
ததோத்தமகுருப்ராப்தி: ஸர்வமே வாத்ரதுர்லபம்,
ததேந்த்ரியாணும் படுதா ஸம்ஸ்க்ருதத்வம்
தநோஸ்ததா, 191

அனேக ஜன்மபுண்யைஸ்து மோக்ஷேச்சா
ஜாயதே தத:,
ஸாதனே ஸபலேப்யேவம் ஜாயமானேபி யோநர:.
ஞானார்த்தம் நைவயததே தஸ்யஜன்மநிரர்த்தகம்,
தஸ்மாத்ராஜங்யதாசக்த்யாஞானார்த்தம் யத்னமாச்
ரயேத்
பதேபதேஸ்வமேதஸ்ய பலமாப்நோதிநிச்சிதம்
க்ருதமிவபயஸி நிகூடம் பூதேபூதே வஸதி
விஞானம,
ஸததம் மந்தயிதவ்யம் மநஸா மந்தானபூதேந. 196

ஸர்வம் த்ருச்யம் மம ஸ்தானம் ஸர்வேகாலாவ்ர
தாத்மகா:,
உத்ஸ்வாஸ்ஸர்வகாலேஷு யதோஹம்
ஸர்வரூபிணீ. 197

ஞானம் லப்த்வா க்ருதார்த ஸ்யாத் இதிவேதாந்த
டிண்டிம:,
ஸர்வமுக்தம் ஸமாஸேந கிம்பூய ச்ரோதுமிச்சதி.

இதம்துகீதாசாஸ்த்ரம்மே நாசிஷ்யாய
வதேத்க்வசிந்
நாபக்தாய ப்ரதாதவ்யம் நதூர்தாய ச துர்ஹ்ருதே,

ச்ராத்தகாலேபடேதேதத் ப்ராஹ்மஞ்ஞம்ஸமீபத:
த்ருப்தாஸ்தத்பிதரஸ்ஸர்வே ப்ரயாந்திபரமம்பதம்.

கீதாரஹஸ்யபூதேயம் கோபநீயாப்ரயத்நத:,
ஸர்வமுக்தம் ஸமாஸேநயத்ப்ருஷ்டம் தத்வயாநக.

இதி தேவீ கீதா ஸமாப்தா

தேவீ கீதை தேவீ பாகவதம் ஏழாவது ஸ்கந்தத்தில் 31 முதல் 40 அத்யாயங்களில் அடங்கியது. இதை பாராயணம் செய்பவர் லக்ஷ்மீ கடாக்ஷம் பெற்று மனச்சாந்தியையும், அம்பாளிடம் அளவுகடந்த பக்தியையும் பெறுவார்.

———

ஸ்ரீ சிவாப்யாம் நம:

தேவீ கீதையின் பொருள்

1. சைத்ரமாதம் சுக்லநவமி வெள்ளிக்கிழமை யன்று வேதங்கள் அறிவிக்கின்ற ஒளிமயமான ஸ்வரூபம் தேவர்களின் எதிரில் எதிர்ச்சையாகத் தோன்றிற்று.

ஏ அரசே!

2. நான்கு திசைகளிலும் உருவெடுத்து வேதங்களால் துதிக்கப் பெற்றதும், கோடி சூர்யர் களின் ப்ரகாசமாயும் கோடி சந்த்ரர்கள் போன்ற குளுர்ச்சியும் கோடி மின்னல்களின் ஒளியுமுள்ள தாய் சிவப்பாய் தோன்றியது.

3. மேலும் சுற்றிலும் நடுவிலும் அளவு தெரி யாமலும்,

4. ஸ்த்ரீ புருஷன் அலி என்ற உருவமற்ற தாயும், ஒளியின் மிகுதியால் கண்களை மங்கச் செய்வதாயும் தோன்றிற்று.

5. பார்க்கும்பொழுதே அதில் மிக அழகிய ரூபத்துடன் ஸ்த்ரீ ஒருவள் தோன்றினாள். சிறு பெண், புதிய யௌவன சோபை. ஒவ்வொரு அவயங்களும் அழகே உருவெடுத்தது போல் தோற்றம்.

6. தங்க மயமான தோள்வளை, வளைகள் கழுத்து அட்டிகை, இவைகளால் விசேஷ சோபை

யுடனும், விலைமதிக்கத்தகாத மணிகள் இழைத்த ஆபரணம் (நெக்லஸ்) கழுத்தில் ப்ரகாசிக்கின்றது.

7-10 அஷ்டமீசந்திரன் போல் வளைந்த நெற்றியும், நீண்ட புருவமும், சிவப்புத் தாமரை போன்ற கண்களும், உன்னத நாஸிகையும், அழகிய உதடும் மல்லிகை-மாலதீ மாலையணிந்த கேசபாசமும், காச்மீர குங்குமம் நெற்றியிலும், மூன்று கண்களுடனும், பாசம் அங்குசம் வரம் அபயம் அணிந்த நான்குகைகளும் சிவந்த ஆடையணிந்தவளும் மாதுளை புஷ்பம் போன்ற காந்தியும் பிரஸன்ன முகத்துடன் மந்தஹாஸம் செய்துகொண்டு ஸ்வபாவத்தில் கருணையே உறுவெடுத்து வந்தது போன்ற அம்பாளைக் கண்டனர்.

தேவர்கள் கூறுகின்றனர் :

11. தேவிக்கு நமஸ்காரம், மஹாதேவியும், சிவையாயுமுள்ள ப்ரக்ருதிக்கு நமஸ்காரம். மங்களையான உனக்கு நியமத்துடன் நமஸ்காரம் செய்கின்றோம்.

12. மஹாலக்ஷ்மியாக அறிகின்றோம். எல்லா வித சக்தியான உன்னை தியானிக்கின்றோம். எந்த தேவீ எங்களது புத்தியை நல்வழியில்செலுத்துகிறளோ

13. ஓங்கார ரூபிணியும் ஹ்ரீங்கார மூர்த்தியும் பலவித மந்தர ஸ்வரூபமாயுமுள்ள கருணைக்கு நமஸ்காரம்.

14. இவ்விதம் தேவர்களால் துதிக்கப்பட்ட மதமுள்ள குயில் போன்ற குரலுள்ள மணித்வீப வாஸிநி இனிய குரலுடன் கூறினாள்.

15. பக்தர்களுக்கு கற்பக விருக்ஷம் போல் வரன் கொடுக்கும் நான் இருக்கின்றேன், என்ற அன்பு ததும்பும் வார்த்தையைக் கேட்டு மனதில் சந்தோஷமடைந்தனர்.

தேவர்கள் கூறுகின்றனர் :

16. ஏ பரமேச்வரி! எல்லாமறிந்தவளும் எல்லோருக்கும் ஸாக்ஷியாயும் விளங்குகின்ற உன்னால் மூவுலகிலும் சிறிதும் அறியப்படாதது ஒன்றுமில்லை.

17. அசுர அரசனை தாரகனால் இரவும் பகலும் துன்புறுத்தப்படுகின்றோம். ஏ சிவே! சிவனின் குமாரனால் அவனுக்கு வதம் என்று பிர்ம்மதேவன் வரன் கொடுத்திருக்கிறார்.

18. அவர்களுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு பதில் கூறினாள் பரமேச்வரீ. இமவானிடத்தில் எனது சக்தியான கௌரீ பிறக்கப்போகிறாள். அவளை பரமசிவனுக்கு மணம் செய்விக்கவேண்டும். அவள் உங்கள் கார்யத்தை நிறைவேற்றுவாள்.

19. இமவான்மிக அருள் பொருந்திய அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு, ஆனந்தக்கண்ணீர் பெறுக தளதளத்த குரலில் அரசியிடம் கூறினான்.

20. என்னை அனுக்ரஹிக்க விரும்புகிருய், மிகச் சிறந்த பாக்கியசாலியாகச் செய்கிருய். இல்லாவிடில் அறிவற்றவனுயும் அசைவற்ற வனுயுமுள்ள நான் எங்கே? ஸச்சிதானந்த வடிவ மான நீ எங்கே?

21. எல்லா வேதாந்தங்களிலும் உட்பொரு ளாய் விளங்கும் உனது ரூபத்தையும், அவ்விதமே பக்தியுடன் கூடிய யோகத்தையும் வேத சம்மந்த மான ஞானத்தையும் கூற வேண்டும்.

22. இவ்விதம் அவர் வார்த்தையைக் கேட்டு மலர்ந்த முகத்துடன் அம்பாள் வேதங்களின் ரகஸ்யமான தத்வத்தைக் கூற ஆரம்பித்தாள்.

23. ஏ மலையரசே! உலகம் உண்டாவதற்கு முன் நானே இருந்தேன். வேறு ஒன்றுமில்லை. நானும் இன்னதென்று ஊஹிக்க முடியாமலும் காண்பிக்க முடியாமலும் நிகரற்றதாயும் துக்க மற்றதாயுமிருந்தேன்.

24. அதற்கு இயற்கையிலுள்ள ஏதோ ஒரு சக்தி மாயா என்று விளங்குவதாக உள்ளது. அது எப்பொழுதுமிருப்பதாயுமில்லை ஒருபொழுது மில்லாததாயுமில்லை. இருவிதமாயுமில்லை. அவ்வித மிருக்க முடியாததால் (ஸத் அஸத் ஸதஸத் என்று கூற முடியாது.)

25 இதற்கு மாறுதலாக ஒரு வஸ்துவாக எப் பொழுதுமிருக்கிறது. நெருப்பில் சூடு போலும்

சூர்யனிடம் காந்தி போலும், சந்திரனிடம் நிலவு போலும் அது என்னுடன் கூடவே உள்ளது. ப்ரளய காலத்தில் அதில் ஜீவர்கள் அவர்களுடைய கர்மாக்கள் காலம் முதவியது இருக்கின்றது.

27. இவைகள் மாயையில் வேருக இல்லாமல் ஸுஷுப்தி-உரக்கத்தில் வ்ய்வ ஹாரம் போல் ஒன்ருக இருக்கின்றன. எனது சக்தியின் சம்பந்தத்திருல் நான் உலகத்திற்கு விதைபோல் காரணமானேன்.

28. அறிவு சக்தியிருப்பதால் நிமித்த காரணமாயும் குடத்திற்கு குயவன்போல். உலகமாக ஆகுவதால் ஸமவாயியாயும் மண்போலும் ஆகிறேன்.

29. இவ்விதமுள்ள காரணத்தை சிலர் தவம் என்றும், சிலர் இருள்-தம:-என்றும்; ஜடம் என்றும்; ஞானம்-மாயை-ப்ரதானம்-ப்ரக்ருதி சக்தி என்றும் கூறுகின்றனர்.

30. வேதாந்திகள் அவித்யை என்றனர். இவ்விதம் சாஸ்திரங்களில் உலக காரண வஸ்துவை பல பெயரால் அழைக்கின்றனர்.

31. அந்த மாயை அறிவிற்கு விஷயமாதலால் ஜடம். பிரும்மஞானத்திருல் நாசமடைவதால் ஸத் இல்லை சேதனமாருல் அறிவிற்கு விஷயமாகாது விஷயமாகுவதால் அது ஜடம்.

32. சேதநம் தாருக விளங்கும் வேறுவஸ்துவிருல் விளங்கப்படாது. தன்ருலே ப்ரகாசிக்கப்

படும் என்றும் கூறமுடியாது: அப்படியானால் அது எதனால் என்று அனவஸ்தைதோஷம் ஏற்படும்.

ஏ மலையரசே :

33. தான் ப்ரகாசித்துக்கொண்டு மற்றதை யும் ப்ரகாசப்படுத்துகிறது. அத்தகைய ஸித்த ஞானரூபமான எனக்கு என்றும் அழிவில்லை என்று அறிவாயாக.

34. ஞானத்திற்கு இல்லாமை என்றும் கிடை யாது. ஜாக்ரத் காலத்தில் ஸ்வப்னம் இல்லை ஸ்வப்ன காலத்தில் ஸுஷுப்தி இல்லை. மூன்று காலங்களிலும் நான் என்ற அனுபவமிருக்கின்றது. ஆதலால் ஞானரூபியான ஆத்மாவிற்கு அபாவம் (இல்லாமை) இல்லை. பௌத்தர்கள் ஞானமும் க்ஷணிகம் ஆதலால் ஞானத்திற்கும் அபாவமுண்டு என்றார்கள். அப்படியானால் க்ஷணிகம் என்று யார் அறிகின்றாரோ அவனே ஆத்மா.

35. ஆகையினாலேயே நன்கு சாஸ்திரங்களைப் பயின்றவர்களால் நித்யமென்று சொல்லப்படு கிறது. ஆத்மாவில் பேரன்பு இருப்பதால் ஆனந்த ரூபமென்றும் சொல்லவேண்டும்.

36. ஆத்மாவினிடம், என்றுமில்லாமலிருக்கக் கூடாது எப்பொழுதுமிருக்கவேண்டும் என்ற அன்பு உள்ளது. (ஆகையினாலும் ஆனந்த ரூபம்) காணப்படுவது அனைவற்றும் மித்யை (தோற்றம் மட்டும்) ஆகையினால் ஒன்றிலும் ஒட்டாமலுள்ளது ஆத்மா.

37. ஆகையினுலேயே தேசத்தாலும் காலத்தாலும் வஸ்துவினுலும் பரிச்சேதம் அளவு அல்லது; முடிவு கிடையாதென்பது எனது மதம். அந்த ஞானம் ஆத்மாவின் தர்மமல்ல தர்மமாஞல் ஆத்மா ஜடமாகும்.

38. ஞானம் ஜடசேஷம் ஜடத்தின் குணம் என்பது பார்த்ததுமில்லை ஸம்பவிக்கவும் நேராது சித்தின் தர்மம் என்று கூறுவது சரியில்லை, ஞானம்சித். அதுசித்தர்மம் என்ருல் சித்தினின்றும் வேறுபட்டதாகும்.

39. ஆகையிஞல் ஆத்மா ஞானரூபம் எப்பொழுதும் ஸுகரூபமும் ஸத்யமும் பூர்ணமும் அஸங்கமும் ப்ரபஞ்ச ஸம்பந்தமில்லாததுமாக உள்ளது.

40. அந்த ஆத்மா காமம் கர்மாவுடன் கூடிய தனது மாயையிஞல், முன் அனுபவித்த ஸம்ஸ்காரத்திஞலும் காலம் கர்ம இதன் விபாகத்திஞலும் (பலனைக்கொடுக்கும் நிலைமை)

41 தத்துவத்தை நன்கு புரிந்துகொள்ளாத்திஞலும் உலகத்தைப் படைக்க எண்ணமுள்ளவஞக ஆகிருன். கீழ்ச் சொல்லியது, எனது அலௌகிகம், உலகத்தில் காணமுடியாத ரூபம்.

42. எல்லோருடைய கர்மாக்களுக்கும் இருப்பிடம் இச்சாசக்தி ஞானசக்தி க்ரியாசக்திகளுக்கு

இருப்பிடம் ஹ்ரீங்கார மந்த்ரத்திற்கு அர்த்தம். அதை ஆதிதத்வமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

43. அதிலிருந்து ஆகாசம் சப்ததன்மாத்ர மாக ஸூக்ஷ்மம் உண்டாகிறது

44. ஸ்பர்சரூபவாயு ரூபாத்மகமான தேஜஸ் ரஸாத்மகஜலம் கந்தாத்மக ப்ருதிவீ, இவைகளி லிருந்து ஸூத்ராத்மா. லிங்கமென்று சொல்லப் வது. இவைகள் உண்டாகின்றன.

45. இந்த ஸூத்ராத்மாஸர்வஸ்வரூபம், ஸூக்ஷ்மசரீரம் எனப்படும் அவ்யக்தம் காரண தேஹம். அது முன் கூறப்பட்டது.

46. எதில் உலகம் பீஜமாகஸூக்ஷ்மமாக உள்ள தோ. எதிலிருந்து லிங்கசரீரம் உண்டாகிறதோ, அதுஸூத்ராத்மா. அதிலிருந்துபஞ்சீகரணம்என்ற வழியால் ஸ்தூல பூதங்கள் உண்டாகின்றன.

47-48. ஸ்தூலமான ஐந்து பூதங்களின் பஞ்சீ கரணம் சொல்லப்படுகின்றது. முன் சொல்லிய ஐந்து பூதங்களை ஒவ்வொன்றையும் இரண்டாக செய்து கொண்டு, ஒவ்வொன்றின் அரைபாகத் தை நான்காகச்செய்கிறது. அரைக்கால்பாகமா கும் நான்கு அரைக்கால்பாகங்களையும் சேர்த்து ஒன்றின் அரைபாகத்தில் சேர்த்தால் ஒரு பூதம் பூர்ணமாகும். அதாவது ப்ருதிவீயின் அரைபாகத் தில், ஜலம், தேஜஸ, வாயு,ஆகாயம் இவைகளின் அரைக்கால் பாகங்களை ஒன்று சேர்த்து அதில்

போட்டால் ப்ருதிவீ ஸ்தூலமாக உண்டாகிறது. தற்காலம் காணப்படுவது இது தான். இதுமாதிரி ஜலம், தேஜஸ், வாயு, ஆகாயம்.

49-50 ஸ்தூல பூதங்களின் கார்யம் விராட். இது ஆத்மாவிற்கு ஸ்தூலதேஹம். பஞ்சபூதங்களின் ஸத்வாம்சத்திளுல் ச்ரோத்ரம் (காது) முதலிய ஞானேந்திரியங்கள் உண்டாகின்றன. தனித்தனியாக அவை சேர்ந்து ஒரு அந்தக்கரணத்தையுண்டு பண்ணுகின்றன. அந்தக்கரணம் வ்ருத்தியின் மாறுதலால் நான்கு விதமாகிறது. மனஸ், புத்தி, அஹங்காரம், சித்தம். என்று.

51. அந்த பஞ்ச பூதங்களின் ரஜோம்சத்திளுல் க்ரமமாக கர்மேந்திரியங்கள் தனித்தனியாகவும், சேர்ந்து ப்ராணன், அபானன், வியானன், ஸமானன், உதானன் என்ற ஐந்தும், உண்டாகின்றன.

52-53. ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து. ப்ராணன் ஐந்து, புத்தி, மனம், இவை சேர்ந்து ஸூக்ஷ்ம சரீரம் எனப்படும். எனக்கு லிங்கம் என்று கூறப் படுகின்றது அங்கு ப்ரக்ருதி என்று கூறியது இருவிதமாகின்றது.

54. ஸத்வ குணம் ப்ரதனமாக மாயை என்றும், மூன்று குணங்களும் சேர்ந்து அவித்யை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. தனது இருப்பிடத்தைக் காப்பது மாயை.

55-56-57. அதில் ப்ரதிபிம்பித்தது ஈச்வரன். தனது இருப்பிடத்தையறிவான். ஸர்வக்ஞன், ஸர்வகர்த்தா. எல்லோருக்கும் அனுக்ரஹம் செய்கிறான். இவ்விதம் சைதன்ய ப்ரதிபிம்பம் ஈச்வரன். அவித்யையில் ப்ரதி பிம்பித்தால் ஜீவன் ஸர்வ துக்கங்களையுமனுபவிக்கின்றான். ஜீவன் ஈச்வரன் இருவருக்கும் அவித்யையினால் மூன்று தேஹங்கள் ஏற்படுகின்றன.

58-59. மூன்று தேஹங்களில் அபிமானத்தினால் மூன்று பெயர்கள் ஏற்படுகின்றன. காரண ஸ்வரூபன் ப்ராஞ்ஞன், ஸூக்ஷ்ம தேஹாபிமானி தைஜஸன். ஸ்தூலசரீராபிமானி விச்வன் என்று கூறப்படுகிறது.

இவ்விதம் ஈச்வரனும் காரண-ஸூக்ஷ்ம-ஸ்தூலாபிமானத்தினால் ஈசன்-ஸூத்ராத்மா-விராட் என்று கூறப்படுகிறார்.

60. முதலில் கூறியவன் ஜீவன் அவனது தேஹத்தை சரீரமாய் பாவிப்பவன் வ்யஷ்டி என்றும், பிறகு கூறிய ஈச்வரன் ப்ரபஞ்சத்தையே சரீரமாய் பாவிப்பவன் ஸமஷ்டி என்றும் கூறப்படுகிறது. அவன் ஸர்வேச்வரன் ஜீவர்களிடம் அருள் புறிய நினைத்து.

61. என்னிடம் கல்பிதனாக எப்பொழுதும் என்னால் ப்ரேரணை செய்யப்பெற்று, பலவித போகங்களுக்கு இருப்பிடமான உலகத்தைப் படைக்கிறான.

62. சராசரமென்ற உலகம் முழுவதும் எனது மாயையினுல் ஏற்பட்டது. அந்த மாயையும் வாஸ்த்வமாக என்னைக்காட்டிலும் வேரல்ல.

63 வியவஹாரத்தைக் கொண்டு மாயா அவித்யா என்று கூறுகிறேம். வாஸ்த்வமாகப் பார்த்தால் இல்லை; தத்வம் மட்டும் உள்ளது.

64. அத்தகைய நான் ஸர்வஜகத்தையும் படைத்து,

65-66. அதற்குள் ப்ரவேசிக்கின்றேன். ஏ மலையரசே! மாயை கர்மா முதலியது டன்கூட ப்ராணனை முன்னிட்டு பரலோகம் செல்கிருன். இல்லாவிடில் எப்படி செல்லமுடியும். எவ்வளவு விதம் மாயை வேறுபடுகிறதோ அவ்வளவு விதமாக உபாதியின் வேற்றுமையினுல் கடாகாசம் மஹாகாசம் என்பது போல் நானும் வேற்றுமையை அடைகிறேன்.

67. சூர்யன் மேலான பொருளையும் கீழான பொருளையும் ப்ரகாசப்படுத்துவதினுல் தோஷமடைவதில்லை. அதுபோல் எல்லாவற்றிலும் இருந்தாலும் அதனுடைய தோஷம் என்னிடமில்லை. என்னிடம் புத்யாதியிலுள்ள கர்த்தா என்பதை அத்யாஸம் செய்து ஆத்மா கர்தா என்று சொல்லுகின்றனர் மூடஜனங்கள்.

68. புத்திமான்கள் அவ்விதமில்லை. ஜீவன் ஈச்ரவன் என்ற வேற்றுமையும் மாயையினுல் கல்பிதம்.

69. ஜீவர்கள் பலர் என்பதும் மாயையினு லேயே கல்பிதம். வாஸ்த்வமில்லை. கடாகாசம், மடாகாசம் என்பது போல கல்பிதம்.

70 தேஹம் இந்திரியம் இவைகளின்(வாஸனை வேற்றுமையின் ஞாபகத்தால் ஜீவர்களும் வேறு என்று நினைப்பது அறியாமை காரணமாக. வேறு இல்லை.

71. ஏ மலையரசே! இந்த உலகம் என் னிடம் குறுக்கும் நெடுக்கும் நெய்யப்படும் ஆடை போல் கோர்க்கப்பட்டுள்ளது. நான் ஈச்வரன், ஸூத்ராத்மா, விராட்ரூபமாக இருக்கிறேன்.

72. நானே! பிரம்மாவாயும், விஷ்ணுவாயும் ருத்ரனும், கௌரீ, ஸரஸ்வதி, லஷ்மி, ஸூர்யன் நக்ஷத்ரங்கள், சந்திரன்.

73. விலங்கு பறவை, சண்டாளன், திருடன் வேடன், கொடிய செயலுள்ளவன், நல்ல செய லுள்ள மஹாபுருஷன்.

74. பெண்-ஆண், அலி, மற்றும் எது காணப் படுகின்றதோ, பார்க்கப்படுகின்றதோ, எல்லா மாயும் நானே இருக்கிறேன்.

75. அசைவதும், அசையாததுமான எந்தப் பொருளும் என் ஸம்பந்தமற்றதாகயில்லை. அப்படி இருந்தால் மலடி மகன் போல் சூன்யமாக இருக் கும்.

76. இருட்டிய வேளையில் ஓர் கயிறு ஸர்ப்பம் என்றும், மாலை என்றும் பலவிதமாய்த் தோன்றுவது போல், நான் ஈசன் முதலிய வேற்றுமையினால் விளங்குகிறேன். ஸந்தேகமில்லை.

77. அதிஷ்டானம்: (தோன்றுவதற்குக் காரணமாயுள்ளது.) தோன்றுவதெல்லாம் அதன் ப்ரகாசத்தினால் தோன்றுகிறது. அதனால் அதன் இருத்தலால் தோன்றுகிறதும் இருத்தலையடைகிறது. வேறுவிதமில்லை.

78. இமவான் கூறுகிறார்:- உலகம் முழுவதும் உனது வடிவம் என்று நீ கூறுவதைப் பார்க்க விரும்புகிறேன். என்னிடம் இறக்கமிருந்தால் காண்பிக்க வேண்டும்.

79. இவ்விதம் இமவானின் வேண்டுகோளைக் கேட்டு விஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் அனைவரும் சந்தோஷத்துடன் அதைக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தனர்

80 பிறகு பக்தர்களின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் சிவசக்தி, தேவர்களின் எண்ணப்படி தனது விச்வரூபத்தைக் காண்பித்தாள்.

81-97. தேவர்கள், மஹாதேவியின் மேலானவைக்கும்மேலான விராட்ரூபத்தைக் கண்டனர். தலை ஸ்வர்கமாகவும், சூர்ய சந்திரர்கள் கண்களாகவும், திசைகள் காதுகளாகவும், வாக் வேதங்களாக

வும், வாயு ப்ராணனாகவும், உலகம் ஹ்ருதயமாகவும், பூமி இடுப்பாகவும், ஆகாயம் தொப்பிளாகவும், ஜ்யோதிச் சக்ரம், நக்ஷத்ரம், ராசி முதலியவை மார்பாகவும், மஹர்லோகம் கழுத்தாகவும், ஜன லோகம் முகம். தபோ லோகம் நெற்றி. இந்திரன் முதலியவர் கைகள், சப்தம் ச்ரோத்ரேந்திரியம். அச்வினி தேவர்கள் மூக்கு, கந்தம்-நாஸேந்திரியம். வாகிந்திரியம் அக்னி, இரவு பகல் இமைகள், பிர்மா வின் இடம் புருவம், ஜலம் முகவாய்கட்டை, ரஸம் நாக்கு, யமன் கோரைப் பற்கள், மக்கள் மனைவியிட முள்ள அன்பு பற்கள், சிரிப்பு மாயை, கடைக் கண்பார்வை உலகஸ்ருஷ்டி, வெட்கம் மேல் உதடு, கோபம் கீழ் உதடு, அதர்ம மார்கம் பின்புறம், உலகத்தைப் படைக்கும் ப்ரஜாபதி குஹ்யம், ஸமுத் ரங்கள், வயறு, மலைகள் எலும்புகள், நதிகள் நாடி கள், மரங்கள் கேச பாசங்கள், குமார-வாலிப-முதிர்ந்த நிலைமைகள் ஸஞ்சாரம், மேகங்கள் மேல் கேசங்கள். காலைமாலை சந்திகள் ஆடைகள். சந்திரன் மனம், விஞ்ஞான சக்தி விஷ்ணு அந்த:கர ணம் ருத்ரன் குதிரை முதலான விலங்குகள் பின் புறம் உள்ளன. அதலம் முதலிய ஏழு கீழ் லோகங் கள் இடுப்பிற்குக் கீழ் தொங்குகின்றன. சுற்றிலும் ஆயிரக்கணக்கான ஜ்வாலைகளின் மாலைகளுடன் நாக்கினுல் உலகத்தை சுருட்டியிழுக்கின்றதாயும். கோரைப் பற்களைக் கடித்துக் கொண்டும், கண் களால் நெருப்பைக் கக்கிக் கொண்டும், ஆயிரக் கணக்கான தலைகளும் ஆயிரக்கணக்கான கண் களும் அவ்விதமுள்ள கால்களும் பலவித ஆயுதங்

கலை சுமந்து கொண்டும், ப்ராம்மண க்ஷத்ரிய முத லிய ஜாதிகளை ஆஹாரமாய்க் கொண்டும் கோடி சூர்யர்கள் போன்ற ஒளியும், கோடி மின்னல்கள் போன்ற காந்தியும் உள்ள கோர உருவத்தைக் கண்டு ஹா ஹா! என்று கதரி ஹ்ருதயம் நடுங்கி மூர்ச்சையடைந்தனர்.

98-99. பிறகு நான்கு புறங்களிலுமுள்ள வேதங்கள் மூர்ச்சையடைந்த தேவர்களை எழுப்பின. எழுந்து தேவர்கள் ஞாபகமடைந்து தைர்யமுள்ள வர்களாக பக்தி ரஸத்தினால் கண்ணீர் நிறைந்த கண்களுடன் தளதளத்த குரலுடன் துதிக்க ஆரம் பித்தனர்,

தேவர்கள் கூறினர்:

100. உனது பயங்கர ரூபத்தைக் கண்ட நாங்கள் பயமடைந்தோம். கோபத்தை அடக்க வேண்டும். குற்றங்களைப் பொறுக்கவேண்டும். உனது குழந்தைகளாகிய எங்களைக் காக்க வேண்டும்.

101. உலகத்தைக் காப்பவளே உனக்கு நமஸ் காரம். ஓங்கார ரூபியே நமஸ்காரம். எல்லா வேதாந்தங்களுக்கும் உட்பொருளே நமஸ்காரம். ஹ்ரீங்கார மூர்த்தியே நமஸ்காரம்,

102. எந்த உன்னிடமிருந்து, அக்னி-ஸூரியன் ஓஷதிகள் உண்டாகின்றனவோ அந்த ஸர்வரூபி யான உனக்கு நமஸ்காரம்.

103. எங்கிருந்து தேவர்கள் ஸாத்யர்கள், பறவைகள், விலங்குகள், மனிதர்கள் உண்டாகின்றனவோ அந்த உனக்கு நமஸ்காரம்.

104. உனக்கு முன்புறத்திலும் பின்புறத்திலும் இரு பக்கங்களிலும், கீழும் மேலும் நான்கு திசைகளிலும் நமஸ்காரம்.

105. இந்த பயங்கர ரூபத்தை அடக்கி மிக அழகிய ரூபத்தைக் காண்பிக்க வேண்டும்.

106. இவ்விதம் பயந்த தேவர்களைப் பார்த்து கருணைக் கடலான அம்பாள் அந்த கோர ரூபத்தை மறைத்து அழகிய ரூபத்தைக் காண்பித்தாள்.

தேவீ கூறினாள்:

107. அல்ப புண்யமுள்ள நீங்கள் எங்கே? மிக ஆச்சரியமான இந்த ரூபம் எங்கே? ஆனாலும் பக்தர்களிடம் அன்பினால் காண்பித்தேன்.

108. வேதாத்யயனங்களாலும் யோகங்களாலும், தானங்களாலும், தவத்தினாலும், யாகத்தினாலும் எனது அன்பில்லாமல் பார்க்க முடியாது.

109. ஏ அரசே ஆரம்பித்த விஷயத்தைக் கேள். பரமாத்மா உபாதி ஸம்பந்தத்தினால் ஜீவர்களாயும் கர்த்தா என்றும் வழங்குகிறான்.

110. பிறப்பு இறப்பென்ற ஸம்ஸார வாழ்க்கைக்கு, ஏற்றச்சால் மேலும் கீழும் போய் வருவது போல் ஒரு பொழுதும் ஓய்வில்லை. இதற்கு

அஞ்ஞானம் மூலகாரணம் அதிலிருந்து காமம், அதிலிருந்து கர்மா, அதனால் ஜன்மா ஏற்படுகிறது.

111. ஆகையினால் அஞ்ஞானத்தை போக்கடிக்க அவசியமாய் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அஞ்ஞானத்தை போக்கடிப்பதே ஜன்மாவிற்கு பயனாகிறது.

112. அஞ்ஞானத்தைப் போக்கடிப்பதில் ப்ரும்மவித்யையே சக்தியுள்ளது. ஆகையினால் நன்கு முயற்சி செய்து ப்ரும்ம ஞானத்தை ஸம்பாதிக்க வேண்டும்.

113. கர்மாவைச் செய்து கொண்டே இருக்க வேண்டுமென்று வேதம் சொல்லுவதால் நித்ய நைமித்திக கர்மாவும் அவசியமாகும். கர்மாவானது ஞானத்திற்கு உதவி புரியும்.

114. ஆனால் கர்மாவிற்கும் ஞானத்திற்கும் விரோதம் இருளும் ஒளியும் போலிருப்பதால் ஒரே சமயம் ஸம்பவிக்காது.

115. ஆகையினால் எல்லா வைதிகமான கர்மாக்களையும் சித்த சுத்தி உண்டாகும் வரையில் அவச்யம் செய்ய வேண்டும்.

116. சமம், தமம், திதிக்ஷா, வைராக்யம், மனஸ் சுத்தி இவை உண்டாகும் வரையில் கர்மாக்களைச் செய்ய வேண்டும். பிறகு செய்ய வேண்டாம்.

117. பிறகு வேதாந்தச்ரவணம் செய்யவேண்டும். பிறகு தத்வ மஸ்யாதி வாக்யத்திற்கு அர்த்தத்தை நன்கு விசாரிக்க வேண்டும்.

118. தத்வமஸி, முதலிய வாக்யம் ஜீவனுக்கும் பிரும்மத்திற்கும் ஒருமையை போதிக்கினறது. ஒருமையை அறிந்தால் பயமற்றவனுக, எனது ரூபமாக ஆகிருன்.

119. தத்வமஸி வாக்யத்தில் பதத்தின் அர்த்தத்தை முதலிலும் வாக்யத்தின் அர்த்தத்தை பிறகும் அறியவேண்டும். "தத்" என்ற பதத்திற்கு அர்த்தம் நான்.

120. "த்வம்" என்ற பதத்திற்கு அர்த்தம் ஜீவன், "அஸி', என்ற பதத்தினுல் இருவருக்கும் ஒருமை போதிக்கப்படுகிறது.

121. முக்யமான அர்த்தம் (அல்பமாயுள்ள ஜீவனுக்கும் மிகப்பெரிய ஈச்வரனுக்கும் ஐக்யம்) (ஒருமை) என்பது விரோதமானதால் இரு பதத்திற்கும் லக்ஷணை செய்ய வேண்டும்.

122. தத்-த்வம் என்ற இரு பதங்களுக்கும், சைதன்யம் மட்டும் லக்ஷ்யம் அப்படியானுல்ஐக்யம் ஸம்பவிக்கும். அவ்விதம் தெரிந்து கொண்டு தன்னுடன் ஒன்ருக ஆகவேண்டும்.

123. சென்ற மாதம் வெளியூரில் ஒருவனைப் பார்த்துஅவனை இன்று இங்கு பார்த்ததும் அவன் தான் இவன் என்று ஞாபகம் வருகிறது. ஸோ஽யம் தேவதத்த : என்று, ஞாபகம் வரும்பொழுது அந்த ஊரும் சமயமும் ஞாபகம் வருகிறது ஆனுல் இரண்டும் இங்கு இல்லை ஆனுலும் அவன்

தானென்று தீர்மானிக்கின்றோம் அப்பொழுது தேசகாலங்களை விட்டு அந்த மனிதனை மட்டும் ஸ: அயம் என்ற, பதங்கள் சொல்வது போல் தத்-துவம் என்பதும் அல்பத்தன்மை பெரும் தன்மை என்ற குணங்களை விட்டு ஜீவேச்வரர் களிடமுள்ள சைதன்யத்தை மட்டும் லக்ஷணையாக போதிக்கின்றது. உடன் ஸ்தூல சூட்சம காரண தேஹங்களை விட்டு ப்ரம்மமாகிறான்.

124. நேதி நேதி என்பது போன்ற வாக்யங் களால் எந்த எனது ரூபம் கூறப்படுகிறதோ அந்த ப்ரும்ம புச்சம் பரதிஷ்டா என்று கூறப்படும் ரூபத் தை பஞ்சகோசங்களை விட்டுவிட்டு அடைகிறான்.

125. அந்த ரூபம் பிறப்பதுமில்லை, இறப்பது மில்லை. ஒருஸமயம் உண்டாகி இருந்ததென்பது மில்லை. பிறப்பற்றது என்றுமுள்ளது. ஒரே மாதிரியாயுள்ளது முன்பும் புதியது. சரீரம் துக்கம் நாசம் அடையும்பொழுது அது அவை களையடைவதில்லை

126- 27. பிறகு அதையடைய உபாயம் கூறப் படுகிறது ஆத்மா எஜமானன் சரீரம் இரதம். புத்தி தேரோட்டி. மனம் கடிவாளம் இந்தியங்கள் குதிரைகள் சப்தஸ்பர்சரூபரஸ கந்தாதிகள் செல் லும் பாதைகள். ஜீவன் இந்திரியங்கள் மனம் இவை களுடன் கூடிய ஸாக்ஷியை போக்தா விஷயங் களை அனுபவிப்பவன் என்று புத்திமான்கள் கூறு கின்றனர்

128. பகுத்தறிவுள்ள புத்தியை ஸாரதியாயும், விஷயங்களில் செல்லாமல் வைராக்யமுள்ள

மனதைக் கடிவாளமாயும் செய்து கொண்டவன் ஸம்ஸார மார்கத்தின் அக்கரையாகிய எனது பரம ஸ்தானத்தையடைகிருன். (அப்படியில்லாவிடில் அடையமுடியாது ..

129. இவ்விதம் வேதாந்த ச்ரவண மனனுதிகளால் புத்திபலத்தைக் கொண்டு தீர்மானித்து. ஆத்ம ரூபமான என்னை இடைவிடாமல் தியானம் செய்யவேண்டும்.

130. ஸமாதிக்கு முன் தேவீப்ரணவத்தின் மூன்று அக்ஷரங்களை மந்த்ரார்த்தமான வ்யஷ்டி ஸமஷ்டிகளை த்யானம் செய்வதற்காக நன்கு புறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

131. தேவீ ப்ரணவத்தின் ஹகாரம் ஸ்தூல தேஹம். ரகாரம் ஸூக்ஷ்மதேஹம், ஈகாரம் காரண தேஹம்-ஹ்ரீங்காரம் எனது துரீயரூபம்.

132. இவ்விதம் ஸமஸ்டி தேஹங்களிலும். (விராட் ஹிரண்யகர்ப ஸூத்ராத்மாக்களிலும்) அந்த அக்ஷரங்களை பாவனை செய்து பிறகு ஸமஷ்டியும் வியஷ்டியும் ஒன்றுதான் என்பதை புத்தி சக்தியால் பாவித்து தீர்மானிக்க வேண்டும்.

133. பிறகு இயற்கையான பக்தியுடன் கூடியவனுக உலகத்திற்கு ஈச்வரீயான என்னை ஹ்ருதய குகையில் கண்ணை மூடிக் கொண்டு தியானம் செய்யவேண்டும்.

134-136 த்யாநம் செய்யும்பொழுது ஹகார மாகின்ற விச்வனை ரகாரத்தில் லயப்படுத்தி ரகார மாகிய தைஜஸனை ஈகாரத்தில் லயப்படுத்தி, ஈகார மாகிய ப்ராஞ்ஞனை, ஹ்ரீம்காரத்தில் லயப்படுத்த வேண்டும். சொல்லின் பொருள் என்பதையும் வேற்றுமையையும் விட்டு விட்டு அகண்ட ஸச்சி தாநந்தமாய் ப்ரும்ம ரந்த்ரத்தில் த்யாநம் செய்ய வேண்டும்.

ஹிமவான் கூறுகிறார்.

137. ஹே மஹேசாநி! தத்வஞ்ஞாநத்தை அடைவதற்கு ஸாதனமான யோகத்தை ஸாங்க மாகக் கூறவேண்டும்.

தேவீ கூறுகிறாள்.

138. யோகமென்பது ஆகாயத்திலும், பூமி யிலும், பாதாளத்திலுமில்லை. யோகத்திலும்தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் ஜீவனுக்கும், பரமாத்மாவிற்கும் ஒருமையையே யோகம் என்றார்கள்.

139. அதற்கு இடையூறாக, காமம், க்ரோதம் லோபம், மோஹம், மதம், மாத்ஸர்யம் என்ற ஆறும் யோகத்தைத் தடுக்கும்.

140. யோகாங்கங்களினால் அவைகளை விலக்கி யோகிகள் யோகத்தை அடைவார்கள்.

141-142. யமம், நியமம், ஆஸநம், ப்ராணா யாமம், ப்ரத்யாஹாரம் தாரணா, த்யாநம், ஸமாதி,

இந்த எட்டு ஸாதனங்களுடன் கூடியவனுக ப்ரும்மரூபியான என்னை த்யாநம் செய்யவேண்டும்

ஹே அரசனே! இயற்கையில் உண்டான பக்தியுடன் ஆஸநத்தில் அமர்ந்து உபநிஷத்துக்களாகிற வில்லில் உபாஸனத்திஞல் கூர்மையாய் செய்யப்பட்ட அம்பைத் தொடுத்து லக்ஷ்யத்தில் குறியாக அடிக்கவேண்டும்

144. ஓங்கரம் வில், ஆத்மா அம்பு, ப்ரும்மம் லக்ஷ்யம், (குறிவைக்கத் தகுந்தது) தவறுதலின்றி அடிக்க வேண்டும். அம்புபோல் லக்ஷ்யத்துடன் ஒன்ருக ஆகலாம்.

145. பரப்ரும்ம ஞானம் ஏற்படும் பொழுது ஹ்ருதய க்ரந்தி, (ஆத்மாநாத்மாவின் சேர்க்கை) பிரிந்து விடுகிறது. ஸர்வ ஸந்தேகங்களும் போய் விடுகின்றன. கர்மாக்கள் நாசமடைகின்றன.

146. அந்த பரமாத்மாவை சூரியனே, சந்திரனே, நக்ஷத்ரங்களோ, மின்னல்களோ, நெருப்போ, ப்ரகாசப்படுத்தவில்லை. அது ஒளிக்கும் பொழுது மற்றவை ஒளிக்கின்றன. அதன் ஒளியால் இவையெல்லாம் விளங்குகிறது.

147. பரப்ரும்மம், முன்பும், பின்பும், வலது புறமும், இடது புறமும் கீழும் மேலும், விளங்குகிறது. உலகம் முழுவதும் ப்ரும்மமே பரவியுள்ளது.

148. இவ்விதம் அனுபவமுள்ளவன் உத்தம புருஷன், பிறவிப்பயனை அடைகிருன். எப்

பொழுதும், பிரும்மமாய் சந்தோஷமாய் இருந்து ஒன்றையும் விரும்புவதில்லை. துக்கத்தையுமடைய வில்லை

149. நான் கைலாஸத்திலும், வைகுண்டத்தி லும், மற்ற இடத்திலுமில்லை. ஆனல் என்னை யறிந்த பக்தர்களின் தாமரை போன்ற ஹ்ருதயத் தில் வசிக்கிறேன்.

150, என்னை நன்கு அறிந்த ஞானிகளை பூஜை செய்வது என்னை கோடிமடங்கு பூஜை செய்த பயனை அளிக்கும். ஞானியின்குலம் பரிசுத்தமா கிறது. தாய் பிறவிப்பயனை யடைகிருள்.

151. எவன் மனம் என்னிடம் லயிக்கின்றதோ அவன் இருக்குமிடம் புண்யதேசம்.

152. ஹே மலையரசனே! உன்னல் கேழ்க்கப் பட்ட ப்ரும்ம ஞானத்தைப் பற்றி சொல்லி விட் டேன் இதற்கு மேல் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

153. இதை பக்தியுடன் கூடிய சீலமுள்ள முதல் புதல்வனுக்கும், அவ்விதம் அர்ஹதையுள்ள சிஷ்யனுக்கும் கூறவேண்டும். வேறு விதம் கூடாது. இதை உபதேசம் செய்பவரே பரமேச் வரன்.

154. ஹே தாயே! உனது பக்தியை கூற வேண்டும். எதனல் மத்யம அதிகாரிக்கு அதிக வைராக்யமில்லாமலே சுலபமாய் ஞானம் ஸித்திக் குமோ ?

தேவீ கூறினாள்:

155. ஹே அரசனே! மோக்ஷத்தையடைவதற்கு கர்மயோகம், ஞானயோகம், பக்தியோகம் என்ற மூன்று மார்க்கங்கள் உள்ளன.

156-158. அந்த பக்தி மனிதர்களிடத்தில் குண பேதத்தால் மூன்று விதமாய் உள்ளது. பிறர் ஹிம்சையை குறித்து ஆடம்பரத்துடன் பொறாமை கோபத்தை முன்னிட்டு செய்வது தாமஸ பக்தி. பிறர் ஹிம்சையில்லாமல் தன் நன்மையை குறித்து பலத்தில விருப்பத்துட,ன் போகத்தில் ஆசைப் பட்டு புகழுக்காகவும் செய்வது ராஜஸபக்தி.

159-160. வேதத்தில் கூறிய நித்ய நைமித்திக கர்மாக்களை பாபத்தை விலக்குவதற்காக பரமேச்வர ப்ரீதியின் பொருட்டு பேதபுத்தியுடன் செய்வது ஸாத்விக பக்தி

161. பேதபுத்தியுடன் செய்வதால் இது பரபக்தியை அடைவிக்கின்றது. இது பரபக்தியாகாது.

162. முன் சொல்லிய ராஜஸ, தாமஸ, பக்திகள் பரபக்தியை அடைவிக்காது. இப்பொழுது பர பக்தியை சொல்லுகிறேன் கேள்.

163-166 எனது குணங்களை தினமும் ச்ரவணம் செய்வதும், எனது நாமாவை கீர்த்தனம்

செய்வதும், கல்யான குணங்களுக்கு இருப்பிடமான என்னிடம் எண்ணெயின் தாரைபோல் மனதை ஸ்திரமாய் செலுத்துவதும்' என்னை ஸேவிப்பதைக் காட்டிலும் மற்றொன்றையும் பெரியதாகக் கருதாமலும், ஸாமீப்ய, ஸாரூப்ய, ஸாயுஜ்ய ஸாலோக்ய, என்ற நான்கிலும் ஆசையில்லாமலும் பேரன்புடன் என்னையே தவறுதலின்றி தன்னுடன் ஒன்ருக நினைக்க வேண்டும். வேருக நினைக்கக்கூடாது. ஜீவர்களை எனது ரூபமாக சிந்திக்க வேண்டும்.

167. தனது ஆத்மாவில் அன்பு இருப்பது போல் சைதன்யம் ஒன்ருனதால் பரமாத்மாவிடமும் அதே அன்பு இருக்கவேண்டும். வேற்றுமை கூடாது.

168-171 எனது பக்தன் எங்கிருந்தாலும் கடைசீ வர்ணத்தார் வரை எப்பொழுதுமுள்ள என்னை நமஸ்கரிக்கின்ருன், பூஜைசெய்கிருன். பேதமில்லாததால் ஓரிடத்திலும் த்ரோகம் செய்வதில்லை. எனது ஆலயத்தில் தர்சனம் செய்வதும் எனது பக்தர்களிடத்தில் சிரத்தையும் என்னைப்பற்றி கூறும், சாஸ்த்ரங்களிலும் மந்த்ரங்களிலும், தந்த்ரங்களிலும் நம்பிக்கையும். என்னிடம் அன்பினுல் மயிர் கூச்சலை அடைந்து ஆனந்த கண்ணீர் நிரம்பிய கண்ணுடன் தளதளத்த குரலுள்ளவனுக அனந்ய பாவனையுடன் உலகிற்கு காரணமான என்னை பூஜிக்கின்ருன்.

172-174. நித்யமாயும் நைமித்தமாயுமுள்ள வ்ரதங்களை பக்தியுடன் உயர்ந்த பொருள்களைக் கொண்டு தினம் செய்கிருன் எனது. உத்ஸவத்தைப்பார்க்க விருப்பமும் உத்ஸவத்தைச்செய்ய

எண்ணமும் ஸ்வபாவத்திலேயே அவச்யம் ஏற்படு கிறது. எனது நாமாக்களை உறக்கச் சொல்லிக் கொண்டு ந்ர்த்தனமாடுவான் என் பக்தன்.

175-176. நான் என்ற அஹங்காரம் மமதை யில்லாமல் சரீரத்தையே ஆத்மா என்று எண்ணு மல் ப்ராரப்தகர்மாவினுல் எது ஏற்பட்டாலும் சரீரத் தைக் காப்பதில் கவலையில்லாமல் இவ்விதம் செய் யும் ப்ரேமபக்தி பரபக்தி எனப்படும்.

177-180. இந்த பக்தி இருந்தால் எதைக் கண்டாலும் அம்பாளாகவே நினைப்பான். வேறு ஒன்றையும் நினைக்கமாட்டான். ஏ மலையரசே! இவ்விதம் உண்மையாக பரபக்தி எப்பொழுது ஏற் படுகிறதோ அப்பொழுதே ஞான வடிவான என் னிடம் லயித்து விடுகிருன். பக்தியின் முதிர்ந்த நிலைமைதான் ஞானமெனப்படும். வைராக்யத் திற்கும் கடைசி எல்லை அதுதான் ஞானம் ஏற்பட் டால் அந்த இரண்டும் ஏற்படுமல்லவா? பக்தி செய் தும் எவனுக்கு ப்ராரப்த சக்தினுல் எனது தத்வ ஞானம் ஏற்படவில்லையோ அவன் மணித்வீபம் செல்கிருன். அங்கு சென்று எல்லாவித போகங் களையும் விரும்பாமலே அனுபவிக்கின்ருன்.

181. அங்கு கடைசியில் நன்கு சைதன்ய ரூபி யான எனது; ஞானம் ஏற்படுகிறது அதனுல் மோக்ஷமடைகிருன். ஞானத்தினுல்தான் முக்தி. வேறு விதமாக இல்லை.

182. யாருக்கு இங்கேயே எனது ஞான சரீர மான ப்ரத்ய காத்மஞானம் ஏற்படுகிறதோ அவ னுடைய பிராணன் வெளியில் போவதில்லை.

183. கழுத்தில அணிந்திருக்கும் ஆபரணத்தை மறந்து தேடும்பொழுது எதிரில் உள்ள ஒருவன்

கழுத்தில் காண்பிப்பது போல். ஆசார்யானுக் ரஹத்தினுல் ப்ரும்மாகவே இருப்பவனுக்கு ப்ரும்ம உபதேசம் கிடைத்து ஞானம் ஏற்பட்டால் பரம்ம மாகவே ஆகிருன்.

184. ஞானத்தினுல் அஞ்ஞானம் போனபடி யால் கழுத்து ஆபரணம் போல் அடையப்பட்டதே அடைப்படுகிறது. எனது ஞானரூப சரீரம் அறியப் பட்டதைக் காட்டிலும் வேருனது அறியப்படாத தைக் காட்டிலும் வேருனது.

185-187. இந்த உலகத்தில் ஆத்மாவை கண்ணுடியில் காணுவது போல் காணலாம். பித்ரு லோகத்தில் ஜலத்தில் காணுவது போல். ஏனது லோகத்தில் நிழலும் வெய்யலும் போல் நன்கு விசதமாய்க் காணப்படும்.

எவன் வைராக்யம் மட்டும் அடைந்து ஞான மடையாமல் மறிக்கிருனே அவன் கல்பம் முடியும் வரை ப்ரும்மலோகத்தில் வசித்துவிட்டு சுத்தமான ஐச்வர்யமுள்ளவன் வீட்டில் பிறக்கிருன்,

188. அங்கு ஞான ஸாதனங்களை அனுஷ் டித்து ஞானத்தையடைகிருன். வேற ராஜன், பல ஜன்மங்களினுல்தான் ஞானம் ஏற்படும். ஒரு ஜன்மத்தில் வராது.

189. ஆகையினுல் நல்ல முயற்சி செய்து ஞானத்தையடைவதற்கு யத்னம் செய்ய வேண் டும். இல்லாவிட்டால் பெரிய நஷ்டம். இந்த ஜன்மம் மிக துர்லபம். மறுபடி கிடைக்காது.

190. அதிலும் பிராமணனுயும் வேதாத்ய யனம் செய்யும் பாக்யமும் அரிது. மேலும் சமாதி ஷட்கம் யோக ஸித்திகள் அரிது.

191. மேலும் உத்தம குருவைக் காணுவதும் அவ்விதமே இந்திரியங்கள் நன்கு சுறுசுறுப்பாக

இருப்பதும் சரீரம் பரிசுத்தமாக இருப்பதும் மிக அரிது.

192 193. அனேக ஜன்மாக்களில் செய்த புண்யத்தினால் மோக்ஷத்தில் ஆவலுண்டாகிறது. இவ்விதம் ஸாதனங்கள் பயனுள்ளதாக உள்ள ஸமயத்தில் எவன் ஞானத்திற்காக முயற்சிக்கவில்லையோ அவன் பிறப்பு பயனற்றது. ஆகையினால் சக்திக்குத் தகுந்தவாறு ஞானத்தின் பொருட்டு முயற்சிக்க வேண்டும்

194. வேதாந்தத்தில் ஒவ்வொரு பதம் கேட்டாலும் அச்வமேத பலன் கிடைகின்றது.

195. ஒவ்வொருவரிடத்திலும் 'பாலில் நெய் உள்ளது போல் ஞானம் உள்ளது, மனமாகிய மத்தினால் கடைய வேண்டும்.

196-197. ஞானத்தை யடைந்தால் க்ருதார்த்தன் என்று வேதாந்த பேரிகை.

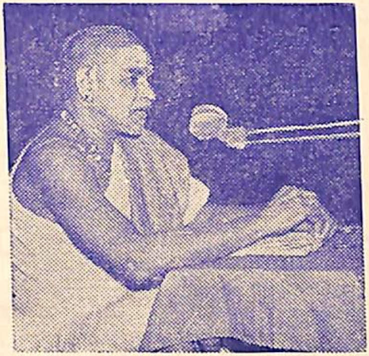
எல்லாப் பொருளும் என் இருப்பிடம். எல்லா காலமும் எனது வ்ரதங்கள். எல்லா காலத்திலும் உத்ஸவம் செய்யலாம் நான் ஸர்வரூபிணீயாக இருக்கிறேன் எல்லாம் சுருக்கமாய்க் கூறப்பட்டது. மேலே என்ன கேட்க விரும்புகிறாய்.

198. இந்த கீதா சாஸ்திரத்தை நல்ல சீடரல்லாதவர்க்கும் பக்தியற்றவற்கும் போக்கிரி, கெட்ட எண்ணமுள்ளவன் இவர்களிடம் கூறக்கூடாது.

199. ச்ராத்த காலத்தில் பிராமணர்கள் அருகில் படித்தால் பித்ருக்கள் திருப்தியடைந்து எனது ஸ்தானத்தை யடைகிறார்கள்.

200. இந்த கீதை ரஹஸ்யமாயுள்ளது முயற்சியுடன் காக்கவேண்டும் உன்னால் கேட்டது எல்லாவற்றையும் கூறிவிட்டேன்.

தேவீ கீதையின் பொருள் முற்றிற்று.

மாயூரம், தர்மக்ஞ ஸ்ரீ M. ராமனாத தீக்ஷிதர்

எமது வெளியீடு

			ரூ. பை.
1.	பாரத ஸ்தல யாத்திரை. பதரிமுதல் ராமேச்வரம் வரை உள்ள க்ஷேத்திர மஹிமை		10-00
2.	ஸாமஸார ஸர்வஸ்வம் ஸம். ஆங். ஹிந்தி.		8-00
3.	ஸாமவேத ஸர்வஸ்வம்—தமிழ்		5-00
4.	தேவதாத்யாய ஸம்ஹிதோபநிஷத்		2-50
5.	ஆசாரமுறை (ஆங்கிலம்)		3 00
6.	தேவீ ஸ்தோத்ர ரத்னமாலா		2-25
7.	தீக்ஷிதேந்திர ஸ்துதி—5 துதிகள்		1-25
8.	ஸர்வப்ராயச்சித்த ப்ரயோகம்		1-00
9.	பஞ்சாயதன பூஜை—இந்தி		0-30
10.	தேவீபுஜங்கம்		1-00
11.	சாமவேத ஸந்த்யாவந்தனம்		1-50
12.	சாகம்பரீ ஸஹஸ்ரநாமம்	லிப்கோ வெளியீடு	1-00
13.	ரிக்ஷிகளும் கோத்ரமும்	லிப்கோ வெளியீடு	6-50
14.	தேவீதத்வம்		0-40

கிடைக்குமிடம் : 21-B. பீமண்ண முதலி தெரு, மதராஸ்-18.

Elango Achukoodam 114-B, R. H. Road., Ms-4